

IFRS do kapsy 2007

Průvodce mezinárodními
standardsy účetního výkaznictví

V Praze 26.září 2007

Vážení přátelé,

předkládáme Vám publikaci, která přináší klíčové informace z oblasti Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS). Tato česká verze vychází z anglického originálu brožury „IFRS in your pocket 2007“ vydané londýnskou kanceláří Deloitte v roce 2007 a je doplněna o některé informace vyplývající z používání standardů IFRS společnostmi v České republice.

Naše publikace si klade za cíl přiblížit standardy IFRS čtenářům, kteří se s touto oblastí setkávají poprvé, a zároveň poskytnout přehled aktuálního obsahu standardů IAS a IFRS ostatním. Vzhledem k zásadním změnám, kterými Mezinárodní standardy účetního výkaznictví prošly v nedávné minulosti, věříme, že naši příručku uvítáte a oceníte jako rychlého pomocníka při orientaci v labyrintu IFRS.

Společnost Deloitte si je vědoma toho, že význam IFRS nebyvale roste, a proto věnuje této problematice velkou pozornost a péči. Těší nás úspěchy, které v oblasti IFRS naše společnost má.

Michal Petrman
Office Managing Partner
Deloitte Česká Republika a Slovensko

Úvodní slovo Globálního ředitele pro standardy IFRS

Být členem rady IASB není dnes jednoduché. Radě totiž musí někdy připadat, že se pokouší postavit dům na písku. Pevná půda, která byla dříve kotvištěm pro její úsilí, je postupně podemílána debatami o základních zásadách koncepčního rámce. Jako pečliví pozorovatelé v žádném případě jejich starosti nepodceňujeme.

Jsme ovšem přesvědčeni, že tuto nepříznivou situaci způsobuje zejména míra zmatků v řízení stávajících úkolů rady. Podle našeho názoru by měla mít rada jeden velmi jasný cíl – připravit propracované standardy vycházející z přesně definovaných zásad. Obáváme se však, že ony kupy návrhů, které postupně rada vydává, k dosažení tohoto cíle nepřispějí. Naopak – některé z těchto návrhů by dokonce mohly negativně ovlivnit stávající standardy (např. IAS 1 a IAS 37), které se s úspěchem aplikují v současném účetním modelu a prostředí, a snížit tak, podle nás, jejich kvalitu. Hlavní příčinou celé této situace jsou, jak se domníváme, krátkodobé závazky, které pro radu vyplývají z Cestovní mapy pro sbližování s postupy US GAAP a ze související Konvergenční smlouvy rad IASB a FASB.

Naše firma jednoznačně podporuje snahy institucí, které jsou zapojeny do přípravy účetních pravidel – zejména rad IASB a FASB, o sjednocování účetních standardů. Přesto, že tento proces podporujeme, máme určité výhrady k přístupu rady IASB k jejím krátkodobým úkolům spojeným se sbližováním standardů. Výstupem sbližování či sjednocování by mělo vždy být to nejlepší možné řešení a rada musí za všech okolností prakticky dokazovat (nejen prohlašovat), že existují nevyvratitelné důkazy o tom, že zvolený přístup představuje to nejlepší řešení. Názorným příkladem toho, jak se rada nedovedla s touto povinností vypořádat, je zrušení možnosti účtovat veškeré výpůjční náklady do nákladů. V této souvislosti neproběhla prakticky žádná konstruktivní debata a osoby připomínající Zveřejněný návrh vznesly ostré protesty, přesto rada své návrhy přijala - aby splnila své závazky vyplývající z Cestovní mapy. Je jasné, že Konvergenční smlouva je velmi vlivným plánovacím dokumentem – o kterém se nevedla žádná veřejná debata.

Jsme přesvědčeni, že nejdůležitějším úkolem rady je příprava Koncepčního rámce. Jsme si vědomi toho, že se v budoucnu vyskytnou projekty, s jejichž realizací nebude možné čekat na dokončení Koncepčního rámce, a že v mezičase bude nutné v některých oblastech přijímat důležitá rozhodnutí. Rada k nim však musí přistupovat obezřetně, aby negativně neovlivnila standardy, které i když nemusejí být vždy dokonalé, mohou docela dobře fungovat do doby, než budou k dispozici nové stavební kameny.

Ken Wild
Globální ředitel pro standardy IFRS
Deloitte Touche Tohmatsu

Obsah

	Strana
Internetové stránky IAS PLUS	6
Publikace společnosti Deloitte o IFRS	7
Elektronické výukové materiály o IFRS	9
Zaregistrujte se pro zasílání našich IFRS zpravodajů	10
Zkratky použité v této publikaci	11
Struktura rady IASB	12
Historie IASB	13
Používání IFRS ve světě	15
Dodržování IFRS v Evropě	20
IFRS v České republice	22
Používání IFRS ve Spojených Státech	23
Novelizované a nové standardy a interpretace	25
Záležitosti, které nejsou na programu výboru IFRIC	27
Přehled aktuálních standardů	28
Internetové adresy	92
Informace o společnosti Deloitte Touche Tohmatsu	93

Deloitte. Home Site Map Standards Interpretations Agenda Structure Newsletter Resources Countries Links Search

IAS PLUS
Focus about international financial reporting

Home Page
Tuesday, 4 January
Search

Deloitte Publications
IFRS Publications
New IFRS Publications
Model IFRS Statements
IFRS Disclosure Checklist
Deloitte Country GAAP
Compare IFRS Country GAAP

References
Reference Materials
Statistics Database
IFRS in Europe by 2005
UK With-based IFRS Updates
Country lists of IFRS
IASB Auditing Standards
Public Sector Standards

Tools
9 Year Calendar
Calculator
Currency Converter
Loan Amortization
News Headlines
Stock Market Indices
Telephone Codes
Unit Conversions
World Time Clock
Weather

Deloitte's USIFin Website
About Us/fin
Terms for Use
Privacy Policy
Alerts/fin

Subscribe to Email Alerts
About IASB and IFRS
Click to Send Email

Deloitte IFRS Team
Our Global IFRS Team
Paul Patten, Director and
Vice President

4 January 2005: IFRS-US GAAP comparison is updated
We have updated our summary of key differences between IFRSs and United States GAAP to reflect standard-setting activity of the IASB and FASB in the second half of 2004. Click here to go to the IFRS-US GAAP Comparison as of January 2005. Click here for Links to Our Other GAAP Comparisons.

4 January 2005: Deloitte member firm revenue is US\$16.4 billion in 2004
Deloitte's member firm revenue of Deloitte Touche Tohmatsu for fiscal 2004 show an 8.6 percent increase over 2003. After excluding divested practices, revenue growth for the continuing businesses was 11.1 percent. Composite revenue reported was US\$16.4 billion compared with US\$15.1 billion in FY03. For the first time ever, member firms from Europe/Middle East/Asia and Asia-Pacific/region contributed half of total, and member firm tax practices led the way with 80 percent growth in the last two years. Click for Press Release.

4 January 2005: EFRAG comments on CESR 'equivalence' assessment
The European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG) has submitted its letter to the Committee of European Securities Regulators (CESR) in response to CESR's October 2004 Concept Paper on (Equivalence of Certain Third Country GAAP) and on Description of Certain Third Countries' Mechanisms for Enforcement of Financial Information. CESR had developed the paper in response to a request from the European Commission for advice on equivalence of Canadian, Japanese, and United States GAAPs with IFRSs. The EC also asked CESR to describe the mechanisms existing in those countries and others for the enforcement of standards for financial information. The concept paper sets out the basis on which CESR will approach its analysis. EFRAG's response expresses support for CESR's objectives but also notes that:

The meaning of 'significant differences' in accounting standards could be clarified by improving the definition in the concept paper. We believe it is important to find and evaluate all existing differences between IAS/IFRS and third country GAAP, to be able to conclude whether these can result in 'significant differences'. Differences may have very different impacts on different entities within one industry and may also have different impacts on entities in different industries. We understand the practical difficulties, but we are concerned that equivalence may be assessed at a too high level and therefore differences that might lead to significant differences may not be assessed at all. We therefore recommend a more thorough analysis of the differences.

Click to Download
 • The CESR Concept Paper (PDF 20K)
 • EFRAG's Response (PDF 36K)

3 January 2005: IASB revises audit report effective for 2006
The International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB) has updated International Standard on Auditing 700 The Independent Auditor's Report on a Complete Set of General Purpose Financial Statements including a new form of the auditor's report. The revised ISA 700:
 ✓ Provides guidance for an audit conducted in accordance with both ISAs and the auditing standards of a specific jurisdiction, including how the auditor's report should be worded.
 ✓ Adds guidance on the auditor's consideration of whether an accounting framework is appropriate, and on the need for the auditor to consider whether the financial statements are misleading even when they comply in all respects with that framework.
 ✓ Separates audit reporting in connection with an ISA audit from additional supplementary reporting responsibilities required in some jurisdictions.

Under ISA 700 revised, the auditor's report must contain:
 • Title indicating that it is the report of an independent auditor.
 • Addressee.
 • Introductory paragraph that identifies the financial statements covered by the audit and refers to the measures of recognition, valuation and measurement criteria.

IASB Structure
What to do
IASB Members
IASB Projects
IASB Contact Details
Advisory Council
Interpretations Committee
Constitution
Constitution Review 2003-4
IASB Internal Review 2004
IASB Chronology

IASB and IFRIC Projects
IASB Projects
IASB Effective Dates
IASB Tentative
IFRIC Projects
IFRIC Effective Dates
Concurrent Drafts

IASB and IFRIC Meetings
IASB Meeting Dates
IASB Meeting Agenda
IFRIC Meeting Dates
Future Meeting Dates

IASB Documents
IASB Update Newsletter
IFRIC Update Newsletter
Exposure Drafts
Draft Interpretations
Discussion Papers
Initiatives to Consider
IASB Observer Notes
IFRIC Observer Notes
Press Releases

Key Groups
EFRAG
Europe
IFRIC
IFRIC
IASB
IASB
IASB
IASB
IASB

Internetové stránky společnosti Deloitte www.iasplus.com, které jsou připravovány v anglickém jazyce, poskytují podrobné informace o mezinárodním účetním výkaznictví, zejména pak o aktivitách rady IASB. Na těchto stránkách najdete:

- denní aktuality z oblasti účetního výkaznictví,
- souhrnné přehledy všech standardů, interpretací a návrhů,
- řadu publikací souvisejících s IFRS, které je možno stáhnout,
- vzorovou účetní závěrku sestavenou v souladu s IFRS a související dotazy,
- elektronickou knihovnu s několika stovkami zdrojů týkajících se IFRS,
- všechny dopisy společnosti Deloitte Touche Tohmatsu s připomínkami adresovanými radě IASB,
- odkazy na stovky mezinárodních internetových stránek z oblasti účetnictví,
- elektronickou výukovou pomůcku pro seznámení se s IFRS a samostatné moduly pro každý standard IAS a IFRS, které jsou k dispozici zdarma,
- úplnou historii přijímání IFRS v Evropě,
- aktuální informace o vývoji národních účetních standardů.

Publikace společnosti Deloitte o IFRS

Odkazy na řadu publikací společnosti Deloitte týkajících se Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS) najdete na adrese www.iasplus.com/dttpubs/pubs.htm. Materiály jsou v anglickém jazyce a můžete si je stáhnout zdarma.

Předkládáme Vám alespoň několik příkladů:

www.iasplus.com (naše webové stránky věnované problematice IFRS)	Denní aktuality týkající se posledního vývoje v radě IASB, přehledy standardů a interpretací a referenční materiál ke stažení.
IAS Plus Newsletter	Čtvrtletník o novinkách souvisejících s Mezinárodními standardy účetního výkaznictví a s aktualizovanými účetními postupy pro jednotlivé země. Součástí jsou zvláštní edice. Bezplatné zaslání je možno zajistit na internetových stránkách IAS Plus.
e-Learning, elektronická pomůcka k seznámení se standardy IFRS	Na adrese www.iasplus.com jsou zdarma k dispozici studijní materiály o standardech IFRS, samostatný modul pro každý standard IAS a IFRS spolu s rámcovými informacemi i testy.
Vzorová účetní závěrka podle IFRS	Závěrka vypracovaná podle standardů IFRS platných pro rok 2005 i 2006.
Kontrolní dotazník pro zajištění souladu s IFRS (Compliance Questionnaire)	Dotazník shrnuje požadavky všech standardů a interpretací na účtování a oceňování.
Kontrolní dotazník pro sestavování a zveřejňování účetní závěrky (Presentation and Disclosure Checklist)	Dotazník shrnuje požadavky všech standardů a interpretací na zveřejňování informací v účetní závěrce.
Mezitímní výkaznictví: průvodce standardem IAS 34	Součástí je vzorová účetní závěrka za mezitímní období a kontrolní dotazník týkající se souladu se standardem IAS 34.
Základní rozdíly mezi standardy IFRS a místními účetními zásadami (GAAP)	Austrálie, Kanada, Čína, Dánsko, Německo, Nový Zéland, Singapur, Spojené státy a další.
Standardy IFRS do kapsy	Brožura v angličtině a její překlady do jiných jazyků.
První použití - pokyny k aplikaci standardu IFRS 1	Pokyny ke správnému používání „stabilní platformy“ standardů platných pro rok 2005.

Platby akciemi - pokyny k aplikaci standardu IFRS 2	Pokyny k používání standardu IFRS 2 ve vztahu k řadě běžných transakcí spojených s platbou akciemi.
Podnikové kombinace - pokyny k aplikaci standardu IFRS 3	Doplněk k pokynům rady IASB týkající se používání nového standardu.
iGAAP 2007 Finanční nástroje: IAS 32, 39 a IFRS 7 s výkladem	3.vydání (březen 2007). Příručka o používání těchto komplexních standardů včetně názorných příkladů a interpretací.

Na internetových stránkách www.deloitte.com/cz naleznete Účetní zprávy vydávané českou kancelář Deloitte (v češtině i angličtině), vzorovou účetní závěrku sestavenou podle IFRS (v českém jazyce), Kontrolní dotazník pro sestavování a zveřejňování účetní závěrky (v českém jazyce), informace o veřejných seminářích a další informace související s IFRS.

Elektronické výukové materiály o IFRS

Společnost Deloitte umožňuje, zdarma a ve veřejném zájmu, přístup ke svým výukovým materiálům týkajícím se IFRS v elektronické podobě. Výukové moduly jsou k dispozici v anglickém jazyce u všech standardů IAS a IFRS - v případě IAS 32 a 39 jsou připraveny dokonce moduly tři.

Každý z modulů vyžaduje stažení komprimovaného souboru o velikosti 4 až 6 MB a rozbalení přiložených souborů a adresáře do adresáře na vašem počítači.

Před stažením komprimovaného souboru budete požádáni o přečtení a potvrzení podmínek souvisejících s odpovědností za obsah souboru a jeho používání. Elektronické výukové moduly mohou být osobami zaregistrovanými na příslušných internetových stránkách používány a rozšiřovány volně, zakázáno je však jejich upravování. Dodržena musejí být též autorská práva společnosti Deloitte vztahující se k uvedenému materiálu.

Máte-li zájem o stažení souboru, otevřete si stránky na adrese www.iasplus.com a klikněte na ikonku v podobě malé žárovky na domovské stránce.

Zaregistrujte se pro zasílání našich IFRS zpravodajů

IAS Plus Newsletter

Deloitte Touche Tohmatsu vydává publikaci IAS Plus Newsletter, čtvrtletník o aktualitách z oblasti mezinárodního účetního výkaznictví. V obdobích mezi jednotlivými vydáními této publikace jsou navíc příležitostně rozesílány emaily upozorňující na důležité novinky z této oblasti. Zpravodaj vychází v angličtině.

Pokud máte zájem o bezplatné zasílání čtvrtletníku a novinek emailem, zašlete, prosím, na adresu info@iasplus.com následující informace:

- vaše jméno
- název vaší společnosti
- vaše pracovní zařazení
- vaši emailovou adresu.

Elektronická verze čtvrtletníku IAS Plus Newsletter je k dispozici také na internetových stránkách www.iasplus.com.

Účetní zpravodaj

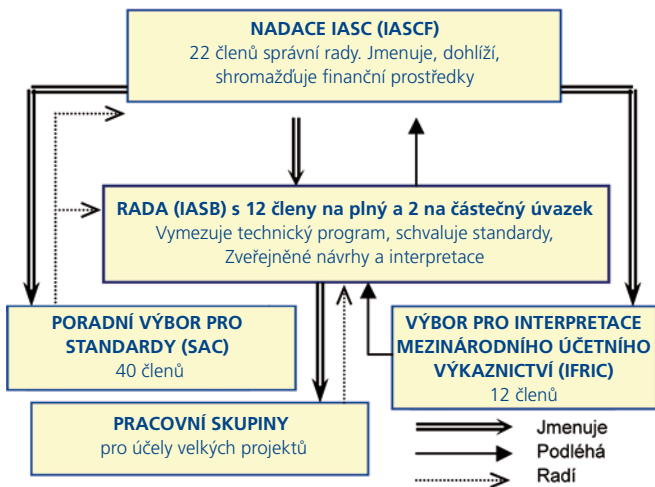
Česká kancelář Deloitte vydává Účetní zpravodaj, který přináší novinky z oblasti českého účetnictví, IFRS v kontextu potřeb společností v České republice a z oblasti US GAAP. Zpravodaj vychází v češtině a angličtině.

Elektronická verze účetního zpravodaje je k dispozici na internetových stránkách www.deloitte.cz, kde je možné si objednat její bezplatné zasílání elektronickou poštou.

Zkratky použité v této publikaci

ARC	Účetní regulační výbor Evropské komise (Accounting Regulatory Committee of the EC)
CESR	Výbor evropských regulátorů cenných papírů (Committee of European Securities Regulators)
ČÚL	Česká účetní legislativa
DP	Diskuzní materiál (Discussion paper)
EC	Evropská komise (European Commission)
ED	Zveřejněný návrh (Exposure draft)
EEA(EHP)	Evropský hospodářský prostor (European Economic Area) (27 členských zemí EU + 3 nečlenské země)
EFRAG	Evropská poradenská skupina pro účetní výkaznictví (European Financial Reporting Advisory Group)
EITF	Oddělení pro řešení nových záležitostí (Emerging Issues Task Force, v rámci FASB)
EU	Evropská unie (27 zemí)
FASB	Rada pro standardy finančního účetnictví (Financial Accounting Standards Board, USA)
FEE	Evropská federace účetních (The European Accounting Federation)
GAAP	Obecně uznávané účetní postupy (Generally Accepted Accounting Principle(s))
IAS(s)	Mezinárodní účetní standard(y) (International Accounting Standard(s))
IASB	Rada pro Mezinárodní účetní standardy (International Accounting Standards Board)
IASC	Výbor pro Mezinárodní účetní standardy (International Accounting Standards Committee)
IASCF	Nadace IASC (mateřský orgán IASB) (IASC Foundation, parent body of the IASB)
IFAC	Mezinárodní federace účetních (International Federation of Accountants)
IFRIC	Výbor pro interpretace mezinárodního účetního výkaznictví rady IASB a interpretace vydané Výborem (International Financial Reporting Interpretations Committee of the IASB and interpretations issued by that committee)
IFRS(s)	Mezinárodní standard(y) účetního výkaznictví (International Financial Reporting Standard(s))
IOSCO	Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (International Organisation of Securities Commissions)
SAC	Poradní výbor pro standardy (poradce rady IASB) (Standards Advisory Council, advisory to the IASB)
SEC	Komise pro cenné papíry (USA) (Securities and Exchange Commission, USA)
SIC	Stálý interpretační výbor Výboru pro Mezinárodní účetní standardy (IASC), a interpretace vydané tímto výborem (Standing Interpretations Committee of the IASC, and interpretations issued by that committee)
SME	Malé a střední podniky (Small and medium sized entities)

Struktura rady IASB

IASC Nadace (IASCF)

Územní vyváženost: šest členů správní rady ze Severní Ameriky, šest z Evropy, šest z regionu Asie a Tichomoří; čtyři další z jakékoliv oblasti (tak, aby byla zachována zeměpisná vyváženost).

Předpoklady pro členy správní rady: stanovy vyžadují přiměřenou rovnováhu mezi profesním vzděláním zahrnujícím auditory, uživatele, členy akademické obce a ostatní, kteří slouží veřejnému zájmu.

Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB)

Územní vyváženost: stanoveno je pouze to, že členové Rady musí zajistit, aby v Radě nepřevládaly zájmy žádné zeměpisné oblasti ani skupiny zainteresovaných osob.

Předpoklady pro členy Rady: členové s odpovídající kombinací praktických zkušeností se mají rekrutovat z řad auditorů, osob podílejících se na přípravě účetních předpisů, uživatelů a členů akademické obce; nejméně jeden z členů by měl mít zkušenosti ze všech těchto oblastí.

Historie IASB

1973	Zástupci profesionálních účetních orgánů z Austrálie, Kanady, Francie, Německa, Japonska, Mexika, Nizozemí, Velké Británie a Spojených států podepsali dohodu o založení IASC. Pro první tři projekty IASC byly založeny řídicí výbory.
1975	Byly zveřejněny první finální verze IAS: IAS 1 (1975), Zveřejňování účetních pravidel, a IAS 2 (1975), Oceňování a vykazování zásob v kontextu systému historických pořizovacích cen.
1982	Rada IASC byla rozšířena na 17 členů, z toho 13 členů jmenovaných Radou Mezinárodní federace účetních (IFAC) a 4 zástupci organizací, které se zabývaly účetním výkaznictvím. Všichni členové IFAC jsou členy IASC. IFAC považuje IASC za instituci vydávající účetní standardy s globální platností.
1989	Evropská federace účetních (FEE) podporuje mezinárodní harmonizaci a větší evropské zapojení do činnosti IASC. IFAC přijala směrnice pro veřejný sektor, podle nichž mají podniky veřejného sektoru dodržovat standardy IAS.
1994	Schváleno založení Poradního výboru IASC odpovědného za dohled a financování.
1995	Evropská komise podpořila dohodu mezi IASC a Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry (IOSCO) o dokončení zásadních standardů a rozhodla, že IAS mají být dodržovány nadnárodními společnostmi Evropské unie.
1996	Americká komise pro cenné papíry (SEC) oznámila, že podporuje cíl IASC, kterým je co nejrychlejší navržení účetních standardů, které by mohly být použity při sestavování účetních závěrek pro účely kotace cenných papírů na mezinárodních trzích.
1997	Je založen Stálý interpretační výbor (SIC). Má 12 hlasujících členů. Jeho úkolem je tvorba interpretace IAS k závěrečnému schválení IASC. Je ustavena Strategická pracovní skupina, která má předkládat doporučení týkající se budoucí struktury a fungování IASC.
1998	Počet členů IFAC/IASC se rozšiřuje na 140 účetních orgánů ze 101 zemí. IASC dokončil přípravu zásadních standardů se souhlasem IAS 39.
1999	Ministři financí zemí skupiny G7 a Mezinárodní měnový fond požadují podporu pro IAS, které by „posílily mezinárodní finanční architekturu“. Rada IASC jednohlasně schválila změnu struktury na 14 členů (12 z nich na plný úvazek) s nezávislou správní radou.
2000	IOSCO doporučila, aby její členové povolili nadnárodním emitentům používat standardy IASC v případě kotace cenných papírů na mezinárodních trzích. Byla založena zvláštní komise pro nominace v čele s předsedou Komise SEC (US) Arthurem Levitema, která měla nominovat členy správní rady, kteří by dohlíželi na novou strukturu IASB. Členské organizace IASC schválily restrukturalizaci IASC a novou ústavu IASC. Komise pro nominace oznámila jména prvních členů správní rady. Správní rada jmenovala Sira Davida Tweedieho (předsedu britské Rady pro účetní standardy) prvním předsedou restrukturalizované Rady pro Mezinárodní účetní standardy.

2001	Bylo oznámeno nové pojmenování a složení rady IASB. Byla založena Nadace IASC. 1. dubna 2001 převzala nová IASB od IASC své povinnosti spojené s přípravou standardů. IASB přijala stávající standardy IAS a interpretace SIC. IASB se přestěhovala do nových kanceláří na adrese 30 Cannon St., London. IASB se sešla s předsedy svých osmi styčných orgánů pro přípravu národních účetních standardů, aby zahájila koordinaci vymezování a plnění cílů týkajících se sblížování norem.
2002	SIC byl přejmenován na Výbor pro interpretace Mezinárodního účetního výkaznictví (IFRIC) s odpovědností nejen za interpretaci stávajících IAS a IFRS, ale také za včasné poskytování pokynů v souvislosti s problematikami, kterým není v IAS ani IFRS věnována pozornost. Evropa, počínaje rokem 2005, požaduje dodržování IFRS u kotovaných společností. Rady IASB a FASB vydaly společnou konvergenční smlouvu.
2003	Byla vydána první finální verze IFRS a první návrh interpretace IFRIC. Dokončen projekt novelizace- největší revize 14 mezinárodních účetních standardů IAS.
2004	Rozsáhlá diskuse o standardu IAS 39 po celé Evropě vedla Evropskou komisi k tomu, že ve dvou z jeho oddílů jsou schváleny výjimky. Zahájeny první přenosy jednání IASB po internetu. První diskusní materiál IASB (DP) a první finální verze interpretace IFRIC. Zveřejněny standardy IFRS 2 až 6. Zveřejněny interpretace IFRIC 1 až 5.
2005	Člen rady IASB se stává předsedou IFRIC. Konstituční změny. Podrobná „cestovní mapa“ americké Komise pro cenné papíry (SEC) na zrušení rozdílů mezi IFRS a US GAAP. Evropská komise eliminuje výjimku z IAS 39 týkající se možnosti ocenění reálnou hodnotou. Setkání pracovních skupin je přístupné veřejnosti. Vydání standardu IFRS 7. Zveřejněny interpretace IFRIC 6 a 7 (IFRIC 3 je stažen).
2006	Aktualizace konvergenční smlouvy IASB/FASB. Rada IASB vydává prohlášení o pracovních vztazích s ostatními subjekty zapojenými do přípravy standardů. IASB oznamuje, že žádné nové významné standardy nebudou účinné před rokem 2009. Zveřejněn standard IFRS 8. Zveřejněny interpretace IFRIC 8 až 12.
2007	Únor – IASB zveřejňuje návrh (ED) standardu IFRS pro malé a střední podniky (SMEs). Březen – IAS 23 upraven, byla zrušena možnost vykázat v nákladech veškeré výpůjční náklady.

Používání IFRS ve světě

Používání IFRS kotovanými společnostmi pro účely národního výkaznictví v roce 2005.

Země	Používání IFRS není dovoleno	Používání IFRS je dovoleno	Vyžadováno u některých domácích kotovaných společností	Vyžadováno u všech domácích kotovaných společností
Albánie	Nemá burzu. Společnosti používají albánská účetní pravidla.			
Argentina	X			
Arménie				X
Aruba		X		
Austrálie				X (b)
Azerbájdžán	X			
Bahamy				X
Bahrain				X
Barbados				X
Bangladéš	X			
Belgie				X (a)
Belize	Nemá burzu. Společnosti mohou používat IFRS.			
Benin	X			
Bermudy		X		
Bolívie		X		
Bosna a Hercegovina				Všechny velké a střední podniky
Botswana		X		
Brazílie	X		Finanční instituce od roku 2010	
Brunei Darussalam	Nemá burzu. Společnosti mohou používat IFRS.			
Bulharsko				X (a)
Burkina Faso	X			
Costa Rica				X
Česká republika				X (a)
Čína			X	
Dánsko				X (a)
Dominica		X		

Země	Používání IFRS není dovoleno	Používání IFRS je dovoleno	Vyžadováno u některých domácích kotovaných společností	Vyžadováno u všech domácích kotovaných společností
Dominikánská republika				X
Egypt				X
Ekvádor				X
El Salvador		X		
Estonsko				X (a)
Fidži	X			
Filipíny				X (c)
Finsko				X (a)
Francie				X (a)
Ghana				X
Gibraltar		X		
Gruzie				X
Guam	Nemá burzu. Společnosti používají americká účetní pravidla.			
Guatemala				X
Guayana				X
Haiti				X
Honduras				X
Hong Kong				X (c)
Chile	X			
Chorvatsko				X
Indie	X			
Indonésie	X			
Írán	X			
Irsko				X (a)
Island				X (a)
Itálie				X (a)
Izrael		X		
Jamajka				X
Japonsko	X			
JAR				X
Jemen	Nemá burzu. Společnosti mohou používat IFRS			
Jordánsko				X
Jugoslávie				X

Země	Používání IFRS není dovoleno	Používání IFRS je dovoleno	Vyžadováno u některých domácích kotovaných společností	Vyžadováno u všech domácích kotovaných společností
Kajmanské ostrovy		X		
Kambodža	Nemá burzu. Společnosti mohou používat IFRS.			
Kanada	X			
Kazachstán			banky	
Keňa				X
Korea (Jižní)	Korejský ekvivalent IFRSs je dovolen od roku 2009 pro kotované společnosti mimo banky. Povinné od roku 2011.			
Kyrgyzstán				X
Kolumbie	X			Navrhováno
Kuvajt				X
Kypr				X (a)
Laos		X		
Lesotho		X		
Libanon				X
Lichtenštejsko				X (a)
Litva				X (a)
Lotyšsko				X (a)
Lucembursko				X (a)
Macao		X		
Maďarsko				X (a)
Makedonie				X
Malajsie	X			
Malawi				X
Mali	X			
Malta				X (a)
Maroko		Kromě bank	Banky	
Mauritius				X
Mexiko	X			
Moldávie	X			
Mozambik	X			
Myanmar		X		
Namibie				X
Německo				X (a)
Nepál				X

Země	Používání IFRS není dovoleno	Používání IFRS je dovoleno	Vyžadováno u některých domácích kotovaných společností	Vyžadováno u všech domácích kotovaných společností
Nicaragua				X
Niger	X			
Nizozemí				X (a)
Nizozemské Antily		X		
Norsko				X (a)
Nový Zéland				X (b)
Oman				X
Pákistán	X			
Panama				X
Panenské ostrovy (Británie)		X		
Panenské ostrovy (USA)	Nemá burzu. Společnosti používají US GAAP.			
Papua Nová Guinea				X
Peru				X
Pobřeží slonoviny	X			
Polsko				X (a)
Portugalsko				X (a)
Rakousko				X (a)
Rumunsko				X (a)
Ruská federace			Banky	Postupné zavádění v období 2006
Řecko				X (a)
Saudská Arábie	X			
Singapur				X (c)
Slovenská republika				X (a)
Slovinsko				X (a)
Spojené arabské emiráty			Banky a některé jiné společnosti	
Spojené státy	X			
Srí Lanka		X		
Svazijsko		X		
Sýrie	X			

Země	Používání IFRS není dovoleno	Používání IFRS je dovoleno	Vyžadováno u některých domácích kotovaných společností	Vyžadováno u všech domácích kotovaných společností
Španělsko				X (a)
Švédsko				X (a)
Švýcarsko		X		
Tádžikistán				X
Tanzanie				X
Thajsko	X			
Tchajwan	X			
Togo	X			
Trinidad a Tobago				X
Tunisko	X			
Turecko				X (d)
Uganda		X		
Ukrajina				X
Uruguay	X (e)			
Uzbekistán	X			
Vanatu	Nemá burzu. Společnosti mohou používat IFRS			
Velká Británie				X (a)
Venezuela				X
Vietnam	X			
Zambie		X		
Zimbabwe		X		

- Auditorské zprávy a východisko pro sestavení účetní závěrky odkazují na IFRS ve znění přijatém EU.
- Soulad s IFRS je uveden v poznámce.
- IFRS jsou v podstatě přijaty v plné šíři jako národní standardy (GAAP).
- Turecké společnosti mohou dodržovat anglickou verzi IFRS nebo turecký překlad. V případě druhé možnosti odkazují auditorská zpráva a východisko pro sestavení účetní závěrky, vzhledem k prodlevě s překladem, na IFRS ve znění přijatém v Turecku.
- Ze zákona musejí všechny společnosti dodržovat standardy IFRS, které byly přijaty k 19.5.2004. Auditorské zprávy odkazují na soulad s uruguayskými národními standardy (GAAP).

Evropská Účetní směrnice platná od roku 2005

Kotované společnosti

Aby bylo možné realizovat „strategii účetního výkaznictví“ přijatou Evropskou komisí v červnu 2000, schválila Evropská unie v roce 2002 Účetní směrnici, která požaduje, aby všechny kotované společnosti Evropské unie (celkem kolem 9 000 společností) od roku 2005 při sestavování konsolidovaných účetních závěrek dodržovaly IFRS. Členské státy mohou ve dvou zvláštních případech dočasně osvobodit některé společnosti od povinnosti řídit se standardy IFRS - ale jen do roku 2007:

1. společnosti kotované na burze jak v EU, tak i mimo ni, které používají US GAAP jako své primární účetní standardy,
2. společnosti, které mají pouze veřejně obchodované dlužné cenné papíry.

Požadavek dodržování IFRS se vztahuje nejen na 27 členských zemí EU, ale také na 3 členské státy Evropského hospodářského prostoru. Řada velkých společností ve Švýcarsku, které není členem ani EU ani EHP, již používá IFRS. Společnosti kotované na burze v EU, které sídlí mimo Evropskou unii, mohou používat příslušné národní standardy až do roku 2007.

V prosinci 2006 prodloužila Evropská komise o dva roky přechodnou výjimku udělenou zahraničním společnostem, které předkládají účetní závěrky sestavené v souladu s národními účetními standardy v souvislosti s emisí cenných papírů na akciových trzích v EU. Podle těchto opatření se na emitenty ze „třetích zemí“ (nečlenů EU) nevztahuje povinnost přepracování účetních závěrek do 31. prosince 2008, jestliže:

- je v účetní závěrce výslovně uvedeno prohlášení o tom, že je sestavena v souladu se standardy IFRS,
- účetní závěrka je sestavena v souladu s kanadskými, japonskými nebo americkými účetními pravidly a postupy,
- účetní závěrka je sestavena v souladu s účetními pravidly třetí země, ve spojitosti s nimiž jsou splněny následující podmínky:
 - instituce z dané třetí země odpovědná za použitá účetní pravidla se veřejně zavázala zajistit sblížení těchto pravidel se standardy IFRS,
 - zmíněná instituce připravila pracovní program, který je dokladem snahy o sladění účetních postupů do 31. prosince 2008,
 - emitent předložil příslušnému kompetentnímu úřadu dostatečné důkazy o tom, že podmínky uvedené v předchozích dvou bodech byly splněny.

Rozhodnutí o tom, že účetní pravidla a postupy třetí země jsou rovnocenné standardům IFRS, má být přijato do konce roku 2009. Opatření též vyžadují, aby Služby Komise připravily definici rovnocennosti účetních pravidel a mechanismus pro srovnávání pravidel do 1. ledna 2008.

Nekotované společnosti

Členské státy mohou rozšířit požadavek na používání IFRS rovněž na nekotované společnosti a na nekonsolidované účetní závěrky. Informace o použití konsolidované účetní závěrky nekotované společnosti sestavené dle IFRS v rámci zemí EU/EHP jsou k dispozici na stránkách www.iasplus.com

Schválení standardů IFRS pro používání v Evropě

V souladu s Účetní směrnicí EU musejí být standardy IFRS schváleny pro používání v Evropě. Proces schvalování se skládá z následujících kroků:

- EU zajistí přeložení standardů IFRS do všech evropských jazyků;
- Evropská poradenská skupina pro účetní výkaznictví (EFRAG) předá Evropské komisi své stanovisko;
- Skupina Evropské komise pro novelizaci standardů (SARG) předloží Evropské komisi své názory na doporučení Evropské poradenské skupiny pro účetní výkaznictví (EFRAG);
- Účetní regulační výbor Evropské komise (ARC) doporučí standardy ke schválení,
- 27 členů Evropské komise oficiálně hlasuje pro schválení standardů IFRS.

V listopadu 2006 byl učiněn další krok v procesu schvalování standardů IFRS (včetně interpretací) pro používání v Evropě. Evropská komise předloží schvalované návrhy Komisi při Evropském parlamentu. Tento proces je znám jako regulační procedura u Kontrolního výboru.

Do konce března 2007 hlasovala Komise pro schválení všech standardů IAS, standardů IFRS 1 až 7 a všech interpretací mimo IFRIC 10, 11 a 12 a s výjimkou některých ustanovení standardu IAS 39 - Finanční nástroje: účtování a oceňování. Tyto výjimky se týkají možnosti používání zajišťovacího účetnictví pro zajištění úrokových sazeb u hlavních vkladů na úrovni celého portfolia.

Dohled nad dodržováním standardů IFRS v Evropě

Evropské trhy s cennými papíry jsou regulovány jednotlivými členskými státy, které se řídí příslušnými předpisy přijatými na úrovni EU. Mezi předpisy s platností pro celou Unii patří:

- standardy přijaté Výborem evropských regulátorů cenných papírů (CESR), sdružením národních regulátorů. Standard č. 1 - Uplatňování standardů o finančních informacích v Evropě vymezuje 21 zásad, které by členské státy EU měly používat při dohlížení na dodržování standardů IFRS.

Navrhovaný Standard č. 2 - Koordinace činností spojených s dohledem obsahuje pokyny k provádění Standardu č. 1;

- navrhovaná nová Směrnice o statutárním auditu roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky zveřejněná v září 2006; nová směrnice nahradila stávající Osmou směrnici a doplnila Čtvrtou a Sedmou směrnici. Návrhem byly po celé EU zavedeny Mezinárodní auditorské standardy a členské státy zároveň musely vytvořit orgány pro dohled nad činností auditu;
- navrhované úpravy směrnic Evropské unie, kterými se zavádí kolektivní odpovědnost členů představenstev za účetní závěrky společností,
- koncem roku 2005 vytvořila Komise novou Evropskou skupinu pro dohled nad činností auditorů (European Group of Auditors' Oversight Bodies-EGAOb).
- v únoru 2006 ustavila Evropská komise „Kulatý stůl“ o jednotném používání standardů IFRS. „Kulatý stůl“ se poprvé sešel v květnu 2006. Úkolem „Kulatého stolu“ je co nejdříve odhalovat možné problematické účetní záležitosti související s jednotným dodržováním standardů IFRS a informovat rady IASB a IFRIC o těchto případech.
- plán spolupráce v překrývajících se záležitostech týkajících se dodržování předpisů, včetně účetního výkaznictví, odsouhlasený koncem roku 2005 evropskými skupinami regulátorů bank, pojišťoven a burz cenných papírů,
- plán vytvářený výborem CESR, jehož cílem je dát k dispozici zveřejněné účetní závěrky kotovaných společností v elektronické podobě v rámci Evropy.

IFRS v České republice

V souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie jsou Mezinárodní standardy účetního výkaznictví povinně platné pro všechny účetní jednotky, které jsou emitentem cenných papírů registrovaných na regulovaném trhu cenných papírů. Regulovaným trhem se v České republice rozumí Burza cenných papírů (všechny trhy) a RMS systém (pouze oficiální trh).

Tyto účetní jednotky mají povinnost podle IFRS účtovat a sestavovat účetní závěrku, konsolidovanou účetní závěrku a výroční zprávy, a to od prvního účetního období po vstupu České republiky do EU, tedy od 1. května 2004. Výjimku odložení implementace do roku 2007 v České republice nelze uplatnit.

Konsolidující účetní jednotky, které nejsou emitentem cenných papírů na regulovaném trhu cenných papírů, si mohou zvolit, zda sestaví konsolidovanou účetní závěrku a výroční zprávy podle IFRS či podle českých účetních předpisů.

Podle současné legislativy nemohou účetní jednotky, které implementují standardy IFRS, vycházet při výpočtu daňového základu z účetního hospodářského výsledku podle IFRS. Výchozím bodem pro zdanění těchto společností je výsledek hospodaření podle české účetní legislativy (tj. účetní výsledek hospodaření je nutné upravit o efekty vyplývající z rozdílů mezi IFRS a ČÚL).

Používání IFRS ve Spojených státech

Uznávání IFRS americkou Komisí pro cenné papíry (SEC)

Z přibližného počtu 13.000 společností, jejichž akcie jsou registrovány u Komise pro cenné papíry v USA, je 1.200 společností ze zemí mimo Spojené státy. Jestliže tyto zahraniční společnosti sestavují své účetní závěrky dle IFRS nebo místních účetních pravidel a postupů, musí odsouhlasit výnosy a čistá aktiva na hodnoty podle účetních postupů US GAAP. Do roku 2005 bylo u komise SEC evidováno asi 50 registrovaných subjektů. Dalších 350 evropských společností kotovaných v USA v roce 2005 přešlo ve svých registracích u komise SEC na standardy IFRS. V roce 2005 komise SEC vytvořila podrobný časový plán na zrušení požadavku odsouhlasování údajů na postupy US GAAP vztahující se na zahraniční registrované subjekty, které sestavují své účetní závěrky dle standardů IFRS, do roku 2009, popř. dříve, a to na základě informací poskytnutých těmito subjekty v roce 2005 a 2006.

Sbližování postojů rady IASB a FASB

Dohoda z Norwalku

V říjnu 2002, po společném jednání v prostorách rady FASB v Norwalku ve státě Connecticut, formalizovaly rady FASB a IASB svůj závazek zajistit sbližení amerických účetních pravidel a postupů a standardů IFRS a vydaly Konvergenční smlouvu (obvykle nazývanou „Dohoda z Norwalku“). Obě strany se zavázaly vykonat maximum pro to, aby:

- zajistily co nejdříve naprostou kompatibilitu svých stávajících standardů účetního výkaznictví,
- zkoordinovaly své budoucí pracovní programy a zajistily kompatibilitu standardů i v budoucnu.

„Kompatibilní“ standardy neznamenají předpisy, které se shodují do posledního písmenka. Jde spíše o to, že mezi takovými standardy neexistují žádné výrazné rozdílnosti.

Cestovní mapa sbližování standardů na roky 2006-2008

V únoru 2006 vydaly rady IASB a FASB „cestovní mapu“, v níž jsou popsány krátkodobé a dlouhodobé projekty týkající se sbližování účetních standardů.

Krátkodobé projekty

U projektů označených jako krátkodobé je do roku 2008 cílem formulovat závěr týkající se otázky, zda by měly být zásadní odlišnosti v několika vybra-

ných oblastech eliminovány prostřednictvím jednoho či více krátkodobých projektů spojených s přípravou standardů, a pokud ano, dokončit či z valné části dokončit práce v těchto oblastech. Mezi krátkodobé se řadí následující projekty sbližování:

IASB

- Výpůjční náklady (zrušení možnosti použít nákladový model)
- Společné podniky (zrušení možnosti poměrné konsolidace u spoluovládaných jednotek a vyjasnění definice)

FASB

- Možnost ocenění finančních nástrojů reálnou hodnotou (vydáno jako FAS 159 v únoru 2007)
- Investice do nemovitostí
- Výzkum a vývoj
- Následné události

Společné

- Snížení hodnoty
- Daně ze zisku

Dlouhodobé projekty

U níže uvedených projektů je cílem zajistit do roku 2008 významný pokrok v následujících oblastech, v nichž má dojít ke zlepšení:

- Podnikové kombinace
- Koncepční rámec
- Pokyny k oceňování reálnou hodnotou (standard FAS 157 vydaný radou IASB jako podklad k diskuznímu materiálu)
- Zveřejňování účetní závěrky
- Zaměstnanecké požitky po skončení pracovního poměru
- Účtování výnosů
- Závazky a vlastní kapitál
- Finanční nástroje
- Odúčtování
- Konsolidace a jednotky zakládáné pro zvláštní účely
- Nehmotná aktiva
- Leasingy

Pro jednotlivé projekty bylo stanoveno více přesnějších záměrů. Cílem je poskytnout časový rámec jak pro sbližování postojů rady IASB a FASB do roku 2009, tak i pro stávající agendu FASB a IASB.

Novelizované a nové standardy a interpretace

Platné pro účetní závěrky k 31. prosinci 2006	
Nový standard	
IFRS 6	Průzkum a vyhodnocování nerostných zdrojů
Novelizovaný standard	
Novela standardu IAS 19	Pojistně-matematické zisky a ztráty, skupinové plány a zveřejnění
Novela standardu IAS 21	Čistá investice v zahraniční jednotce
Novela standardu IAS 39	Účtování o zajištěných peněžních tocích u očekávaných transakcí v rámci skupiny
Novela standardu IAS 39	Možnost volby ocenění reálnou hodnotou
Novela standardů IAS 39 a IFRS 4	Smlouvy o finančních zárukách
Nové interpretace	
IFRIC 4	Určení, zda smlouva obsahuje leasing
IFRIC 5	Práva na podíly na fondech vytvořených na demontáž, ukončení provozu, uvedení do původního stavu a ekologickou likvidaci
IFRIC 6	Závazky vznikající z působení na zvláštním trhu – elektrický a elektronický odpad

Možné dřívější použití k 31.12.2006

Nový standard		Účinný pro účetní období začínající dnem, nebo po tomto datu
IFRS 7	Finanční nástroje: Zveřejňování	1. leden 2007
IFRS 8	Provozní segmenty	1. leden 2009
Novelizovaný standard		
Novela standardu IAS 1	Zveřejnění informací o kapitálu	1. leden 2007
Upravený pokyn k zavedení IFRS 4		1. leden 2007
Novela standardu IAS 23	Zrušení možnosti vykázat v nákladech veškeré výpůjční náklady	1. leden 2009
Nové interpretace		
IFRIC 7	Použití metody přepracování výkazů v IAS 29, Vykazování v hyperinflačních ekonomikách	1. březen 2006
IFRIC 8	Rozsah působnosti IFRS 2	1. květen 2006
IFRIC 9	Přehodnocení vložených derivátů	1. červen 2006
IFRIC 10	Mezitimní účetní výkaznictví a snížení hodnoty	1. listopad 2006
IFRIC 11	IFRS 2 – Platby vlastními akciemi a platby akciemi ve skupině	1. březen 2007
IFRIC 12	Koncesní smlouvy na poskytování služeb	1. leden 2008

Záležitosti, které nejsou na programu výboru IFRIC

Na adrese www.iasplus.com je možno nahlédnout do seznamu téměř stovky záležitostí, o jejichž zařazení do svého programu výbor IFRIC uvažoval, ale rozhodl se jim nevěnovat. U každé ze záležitostí je popsán důvod, proč nebyla zařazena do programu výboru IFRIC. Tato vysvětlení poskytují užitečné informace o používání standardů IFRS. Zmíněný seznam najdete na adrese www.iasplus.com/ifric/notadded.htm.

Interpretace standardů IAS a IFRS jsou sestavovány Výborem pro interpretace Mezinárodního účetního výkaznictví (IFRIC), který v roce 2002 nahradil Stálý interpretační výbor (SIC). Interpretace tvoří součást závazné literatury rady IASB. Účetní závěrka proto smí být označena za závěrku vyhovující požadavkům Mezinárodních standardů účetního výkaznictví pouze v případě, že splňuje veškeré požadavky každého ze standardů, který se na ni vztahuje, a všech relevantních interpretací.

Přehled aktuálních standardů

Na následujících stránkách přinášíme shrnutí ustanovení všech Mezinárodních standardů účetního výkaznictví, které byly vydány do 31. března 2007, spolu s Úvodem k Mezinárodním standardům účetního výkaznictví a Konceptním rámcem pro sestavování a předkládání účetní závěrky.

Účelem tohoto přehledu je podat obecné informace a pomoci při obeznámení se se standardy IFRS, tudíž nemůže nahradit prostudování úplného znění jednotlivých standardů. Zároveň uvádíme i některé klíčové rozdíly mezi požadavky jednotlivých standardů IAS/IFRS a požadavky české účetní legislativy (ČÚL). Tento výčet však není v žádném případě vyčerpávající a je třeba ho chápat jako orientační.

Použitá terminologie se v některých případech může odchýlit od oficiálního překladu standardů IAS a IFRS do češtiny.

Úvod k Mezinárodním standardům účetního výkaznictví

Datum přijetí

Přijato radou IASB v květnu 2002.

Hlavní rysy

Úvod popisuje, mimo jiné:

- Cíle rady IASB.
- Rozsah standardů IFRS.
- Proces sestavování standardů IFRS a interpretací.
- Shodný statut odstavců psaných „černým písmem“ a „šedým písmem“.
- Pravidla týkající se dat účinnosti.
- Použití angličtiny jako oficiálního jazyka.

Koncepční rámec pro sestavování a předkládání účetní závěrky

Datum přijetí

Koncepční rámec byl schválen Radou výboru IASC v dubnu 1989 a radou IASB přijat v dubnu 2001.

Hlavní rysy

Koncepční rámec:

- vymezuje cíl účetní závěrky, kterým je poskytovat informace o finanční pozici, výkonnosti a změnách ve finanční pozici účetní jednotky, které jsou užitečné pro široký okruh uživatelů, kteří činí ekonomická rozhodnutí,

- popisuje kvalitativní prvky, díky kterým jsou informace zveřejňované v účetní závěrce užitečné; Koncepční rámec vymezuje čtyři základní kvalitativní prvky - srozumitelnost, relevanci, spolehlivost a srovnatelnost,
- vymezuje základní prvky účetní závěrky a postupy používané při jejich zachycování a oceňování v účetní závěrce; mezi prvky přímo související s finanční pozicí (rozvaha) patří aktiva, závazky a vlastní kapitál. Prvky přímo spojenými s výkonností (výsledovka) jsou výnosy a náklady.

IFRS 1 – První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví

Datum účinnosti	První účetní závěrka sestavená v souladu se standardy IFRS za období začínající 1. lednem 2004 nebo po tomto datu.
Cíl	Stanovit postupy, které budou dodržovány účetními jednotkami, které začínají používat standardy IFRS, při sestavování řádných účetních závěrek.
Shrnutí	Přehled požadavků pro účetní jednotky, které poprvé použijí standardy IFRS při sestavování své účetní závěrky pro rok končící 31.12.2006: ■ Použít účetní pravidla na základě standardů IFRS účinných k 31.12.2006. ■ Připravit účetní závěrky minimálně za rok 2006 a retrospektivně upravit počáteční rozvahu (první období, pro které je předkládána úplná účetní závěrka) za použití standardů IFRS účinných k 31.12.2006: – vzhledem k tomu, že IAS 1 vyžaduje srovnatelné účetní informace nejméně za jedno předchozí období, počáteční rozvaha bude k 1.1.2005, pokud ne dříve, a – pokud účetní jednotka, která začíná používat IFRS k 31.12.2006, vykazuje kromě úplné účetní závěrky za běžné (rok 2006) a srovnatelné období předchozího roku (rok 2005) i vybrané finanční údaje (avšak nesestavuje úplnou účetní závěrku) v souladu s IFRS za období dřívější (před rokem 2005), nemění to nic na skutečnosti, že počáteční rozvaha této účetní jednotky je sestavena k prvnímu dni srovnatelného období (k 1.1. 2005).

Interpretace

Žádné.

Porovnání s ČÚL

Přechod na IFRS není specificky upraven, česká účetní legislativa se plně odvolává na Mezinárodní standardy účetního výkaznictví upravené právem Evropské unie.

IFRS 2 – Úhrady vázané na akcie

Datum účinnosti

Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl

Stanovit způsob účtování o transakcích, v jejichž rámci účetní jednotka přijímá zboží nebo služby jako protiplnění za své akciové nástroje nebo kdy účetní jednotce vznikají závazky, které vyplývají z částek vycházejících z ceny akcií účetní jednotky nebo jiných jejích akciových nástrojů.

Shrnutí

- Všechny transakce spojené s úhradami vázanými na akcie musejí být v účetní závěrce zachyceny v reálné hodnotě.
- Výdaje jsou zaúčtovány v okamžiku, kdy dojde ke spotřebování přijatého zboží nebo přijatých služeb.
- Stejně postupy zachycování a oceňování platí pro veřejné i neveřejné společnosti.
- V zásadě platí, že transakce, v rámci kterých dochází k přijímání zboží nebo služeb jako protihodnoty za akciové nástroje jednotky, by měly být oceněny reálnou hodnotou přijatého zboží nebo přijatých služeb. V případě, že reálnou hodnotu zboží nebo služeb není možné spolehlivě stanovit, je použita reálná hodnota poskytnutých akciových nástrojů.
- U transakcí se zaměstnanci a ostatními osobami poskytujícími obdobné služby musí účetní jednotka určit reálnou hodnotu poskytnutých akciových nástrojů, neboť obvykle není možné spolehlivě odhadnout reálnou hodnotu služeb přijatých od zaměstnanců.
- U transakcí, které jsou oceněny reálnou hodnotou poskytnutých akciových instrumentů (např. transakce se zaměstnanci), je reálná hodnota stanovena k datu jejich poskytnutí (akcií či opcí).
- U transakcí, které jsou oceněny reálnou hodnotou přijatého zboží nebo přijatých služeb, by měla být reálná hodnota odhadnuta k datu přijetí tohoto zboží nebo těchto služeb.

- Ve vztahu ke zboží nebo ke službám oceněným s přihlédnutím k reálné hodnotě poskytnutých akciových nástrojů standard IFRS 2 uvádí, že při stanovování odhadu reálné hodnoty akcí nebo opcí k příslušnému datu ocenění (jak je upřesněno výše) nejsou brány v úvahu podmínky při uplatnění opce, s výjimkou tržních podmínek.
- K těmto podmínkám je přihlédnuto formou úpravy počtu akciových nástrojů zahrnutých do ocenění hodnoty transakce tak, aby zaúčtovaná hodnota zboží nebo služeb přijatých jako protiplnění za poskytnuté akciové nástroje vycházela z počtu akciových nástrojů, kterých bude skutečně využito.
- IFRS 2 vyžaduje, aby reálná hodnota poskytnutých akciových nástrojů vycházela z tržní ceny, je-li k dispoziční, a brala v potaz podmínky, za nichž byly tyto akciové nástroje poskytnuty. Pokud není tržní cena k dispoziční, použije se oceňovací metoda, pomocí níž je odhadnuta cena akciových nástrojů, která by platila k datu ocenění pro transakce prováděné za běžnou cenu mezi znalými a ochotnými stranami. IFRS 2 neupřesňuje, která konkrétní oceňovací metoda má být použita.

Interpretace

IFRIC 8 – Rozsah standardu IFRS 2

Interpretace objasňuje, že standard IFRS 2 se vztahuje na transakce spojené s úhradami vázanými na akcie, v jejichž rámci účetní jednotka není schopna konkrétně identifikovat veškeré přijaté zboží nebo jeho část, případně veškeré přijaté služby nebo jejich část. Účetní jednotka by měla ocenit neidentifikovatelné přijaté zboží či služby (nebo zboží či služby, které se chystá přijmout) jako rozdíl mezi reálnou hodnotou úhrady vázané na akcie a reálnou hodnotou identifikovatelného přijatého zboží nebo identifikovatelných přijatých služeb (případně zboží nebo služeb, které se chystá přijmout).

IFRIC 11 – IFRS 2 Platby vlastními akciemi a platby akciemi ve skupině

IFRIC 11 objasňuje použití standardu IFRS 2 pro určité úhrady vázané na akcie zahrnující vlastní akciové nástroje a akciové nástroje mateřské společnosti.

Porovnání s ČÚL

Problematika úhrad vázaných na akcie není v ČÚL specificky řešena.

IFRS 3 – Podnikové kombinace

Datum účinnosti Podnikové kombinace provedené po 31. březnu 2004.

Cíl Vymezit požadavky na účetní výkaznictví pro účetní jednotky, které provádí podnikovou kombinaci.

Shrnutí

- Podniková kombinace je spojení samostatných účetních jednotek nebo podniků do jedné vykazující jednotky.
- Standard IFRS 3 se nevztahuje na podnikové kombinace, při nichž dochází ke vzniku společného podniku (joint venture), na podnikové kombinace mezi účetními jednotkami nebo podniky pod společnou kontrolou a na podnikové kombinace mezi dvěma nebo více vzájemnými účetními jednotkami.
- U všech podnikových kombinací je použita metoda koupě. Metoda spojení podílů (pooling of interests), je zakázána.
- Postup při aplikaci metody koupě:
 1. identifikace nabyvatele - nabyvatel je kombinující účetní jednotkou, která získává kontrolu nad ostatními kombinujícími účetními jednotkami nebo podniky;
 2. stanovení pořizovacího nákladu podnikové kombinace - pořizovací náklad je úhrnem a) reálných hodnot k datu směny předaných aktiv, vzniklých nebo převzatých závazků a nástrojů vlastního kapitálu emitovaných nabyvatelem a b) veškerých nákladů přímo přiřaditelných podnikové kombinaci. Pořizovací náklad je určen k datu směny;
 3. alokace pořizovacího nákladu podnikové kombinace na nabytá aktiva a převzaté a podmíněné závazky k datu akvizice - nabyvatel vykáže identifikovatelná aktiva, závazky a podmíněné závazky nabývaného podniku existující k datu akvizice, pokud lze spolehlivě stanovit jejich reálnou hodnotu. Všechny menšinové podíly v nabývaném podniku jsou oceněny částí čisté reálné hodnoty identifikovatelných aktiv, závazků a podmíněných závazků nabývaného podniku připadající na menšinový podíl.

- Je-li možné provést prvotní zaúčtování podnikové kombinace pouze prozatímně do konce prvního vykazovaného období, je kombinace zaúčtována pomocí prozatímních hodnot. Účetní jednotka zaúčtuje úpravy prozatímních hodnot do 12 měsíců jako přepracování. Po uplynutí 12 měsíců se uznávají pouze úpravy představující opravu.
- Goodwill je při prvotním zaúčtování oceněn částkou, která představuje přebytek pořizovacího nákladu podnikové kombinace nad podílem na čisté reálné hodnotě nabytých identifikovatelných aktiv, závazků a podmíněných závazků.
- Goodwill a ostatní nehmotná aktiva s neurčitou dobou použitelnosti nejsou odepisovány, ale musí u nich být nejméně jednou ročně ověřeno případné snížení hodnoty. Standard IAS 36 obsahuje pokyny k provádění testů na zjištění snížení hodnoty aktiv.
- Je-li podíl nabyvatele na čisté reálné hodnotě identifikovatelných aktiv, závazků a podmíněných závazků nabývaného podniku vyšší než pořizovací cena podnikové kombinace, je částka, o níž jeho podíl pořizovací cenu převyšuje (dříve označovaná jako záporný goodwill), zachycena jako okamžitý zisk.
- Menšinový podíl je v rozvaze vykázán v rámci vlastního kapitálu. (Rada IASB začala před nedávnem používat místo pojmu „menšinový podíl“ termín „nekontrolovaný podíl“.)

Interpretace

Žádné.

Porovnání s ČÚL

Podnikové kombinace nejsou řešeny v rámci ČÚL jako celek. Existuje rozdílná úprava pro koupi a vklad podniku i pro přeměny společnosti. Při účtování podnikových kombinací se obvykle používá metoda koupě s respektováním právní formy transakce, které často vede k rozdílnému zachycení akvizice v případě koupě podniku a sloučení. V případě právního sloučení, splynutí či rozdělení podniku používá česká legislativa také termín „přeměny společností“. Jednotlivé typy přeměn, požadavky na sestavování účetních závěrek a oceňování podniků jsou specifikovány Obchodním zákoníkem a účetními předpisy.

IFRS 4 - Pojistné smlouvy

Datum účinnosti	Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.
Cíl	Vymežit požadavky na účetní výkaznictví pojistných smluv do doby, kdy IASB dokončí druhou fázi svého projektu týkajícího se pojistných smluv.
Shrnutí	■ Pojistitelé nemusejí dodržovat Koncepční rámec rady IASB a některé stávající standardy IFRS. ■ Zakázáno je používání rezerv na katastrofy a vyrovnávacích rezerv. ■ Standard vyžaduje ověření přiměřenosti účtovaných pojistných závazků a ověřování snížení hodnoty u aktiv v zajištění. ■ Pojistné závazky nesmějí být vzájemně započítávány se souvisejícími aktivy v zajištění. ■ Omezení změn účetních pravidel a postupů. ■ Nové požadavky na zveřejňování údajů v účetní závěrce. ■ S účinností od 1. ledna 2006 jsou smlouvy o finančních zárukách součástí standardu IAS 39, pokud vydávající explicitně nestanovil, že takováto smlouva je pojistná smlouva. V takovém případě si vydávající může zvolit, zda použije IAS 39 nebo IFRS 4. ■ Upravený pokyn z roku 2006 k implementaci se použije pouze tehdy, pokud společnost začala dodržovat standard IFRS 7.
Interpretace	Žádné.
Porovnání s ČÚL	Problematika pojistných smluv není v ČÚL pro podnikatele řešena. Účetnictvím pojišťoven se zabývá Vyhláška 502/2002 Sb. a Účetní standardy pro pojišťovny.

IFRS 5 – Dlouhodobá aktiva držená k prodeji a ukončované činnosti

Datum účinnosti	Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.
Cíl	Vymežit požadavky na účtování o dlouhodobých aktivech držených k prodeji a na vykazování a zveřejňování ukončovaných činností v účetní závěrce.

Shrnutí

- Standard zavádí klasifikaci dlouhodobých aktiv „držených k prodeji“ a pojem „vyřazovaná skupina“ (skupina aktiv, která mají být vyřazena v rámci jedné transakce včetně veškerých souvisejících závazků, které jsou též převáděny).
- Dlouhodobá aktiva nebo vyřazované skupiny klasifikované jako držené k prodeji jsou oceněny v nižší z hodnot účetní hodnoty a reálné hodnoty snížené o náklady na prodej.
- Tato dlouhodobá aktiva držená k prodeji (ať už jednotlivě nebo jako součást vyřazované skupiny) nejsou odepisována.
- Dlouhodobá aktiva klasifikovaná jako držená k prodeji a aktiva a závazky zahrnuté ve vyřazované skupině klasifikované jako držené k prodeji musí být v rozvaze vykázány na samostatném řádku.
- Ukončovaná činnost je součástí účetní jednotky, která byla buď vyřazena nebo je klasifikována jako držená k prodeji, a a) představuje samostatný hlavní obor nebo územní oblast činnosti, b) je částí jednoho koordinovaného plánu vyřadit samostatný hlavní obor nebo územní oblast činnosti, nebo c) je dceřiným podnikem pořízeným výhradně s úmyslem jeho prodeje.
- Účetní jednotka musí ve výsledovce vykázat jako jednu částku součet zisku nebo ztráty z ukončovaných činností za období a zisk nebo ztrátu z prodeje ukončovaných činností (nebo přecenění aktiv a závazků ukončovaných činností jako držených k prodeji). Výsledovka je tak rozdělena na dvě části - na činnosti pokračující a činnosti ukončované.

Interpretace

Žádné.

Porovnání s ČÚL

Problematika aktiv držených k prodeji a ukončovaných činností není v ČÚL specificky řešena.

IFRS 6 – Průzkum a vyhodnocování nerostných zdrojů

Datum účinnosti

Účetní období začínající dnem 1. ledna 2006 nebo po tomto datu.

Cíl

Vymezit požadavky na účetní vykazování průzkumu a vyhodnocování nerostných zdrojů, dokud rada IASB nedokončí komplexní projekt týkající se této oblasti.

Shrnutí

- IFRS 6 nevyžaduje ani nezakazuje žádná účetní pravidla pro stanovení kritérií vykazování a metod ocenění vztahujících se na průzkum a vyhodnocování aktiv. Účetní jednotce je dovoleno pokračovat v používání již existujících účetních pravidel za předpokladu, že vyhoví požadavkům odstavce 10 standardu IAS 8, tedy že takováto účetní pravidla budou užitečná pro uživatele při přijímání ekonomických rozhodnutí.
- Standard umožňuje dočasnou výjimku z požadavků odstavců 11 a 12 standardu IAS 8, ve kterých je stanovena hierarchie zdrojů účetních postupů pro případy, kdy se na určitou záležitost nevztahuje žádný konkrétní standard.
- Standard vyžaduje provedení testu na zjištění snížení hodnoty, pokud existuje náznak, že účetní hodnota aktiv spojených s průzkumem a vyhodnocením nerostných zdrojů překročí jejich zpětně získatelnou částku.
- Standard povoluje vyhodnocení snížení hodnoty na úrovni vyšší, než je úroveň peněžitovné jednotky předepsaná ve standardu IAS 36, ale po zjištění výskytu snížení hodnoty požaduje jeho ocenění v souladu se standardem IAS 36.
- Standard vyžaduje zveřejnění informací, které identifikují a vysvětlují částky vzniklé z průzkumu a vyhodnocování nerostných zdrojů.

Interpretace

Žádné.

Porovnání s ČÚL

ČÚL specificky oblast pokrytou standardem IFRS 6 neřeší.

IFRS 7 – Finanční nástroje: zveřejňování

Datum účinnosti

Účetní období začínající dnem 1. ledna 2007 nebo po tomto datu. Standard nahrazuje standard IAS 30 a požadavky na zveřejňování informací v účetní závěrce uvedené ve standardu IAS 32.

Cíl

Vymežit požadavky na zveřejňování informací, které uživatelům účetních závěrek umožní vyhodnotit důležitost finančních nástrojů pro účetní jednotku a zjistit povahu a rozsah rizik spojených s finančními nástroji a způsob, jakým účetní jednotka tato rizika řídí.

Shrnutí

- Standard IFRS 7 vyžaduje zveřejnění informací o významu finančních nástrojů pro finanční pozici a finanční výkonnost účetní jednotky. Mezi informace, které mají být zveřejněny, patří:
 - údaje o položkách rozvahy včetně informací o finančních aktivech a finančních závazcích podle jednotlivých kategorií, zvláštní informace o případech, kdy je využita možnost ocenění reálnou hodnotou, o reklasifikacích, odúčtování, zastavených aktivech, vložených derivátech a porušených smluvních ujednáních,
 - údaje o položkách z výsledovky a informace o vlastním kapitálu, včetně informací o zaúčtovaných výnosech, nákladech, ziscích a ztrátách, o úrokových nákladech a výnosech, výnosech z poplatků a ztrátách ze snížení hodnoty,
 - další informace včetně údajů o účetních pravidlech a postupech, o zajišťovacím účetnictví a o reálných hodnotách všech tříd finančních aktiv a závazků.
- Standard IFRS 7 vyžaduje zveřejnění informací o povaze a míře rizik vyplývajících z finančních nástrojů:
 - kvalitativní informace o možnosti výskytu každé ze skupiny rizik a o způsobu, jakým jsou tato rizika řízena,
 - kvantitativní údaje o možnosti výskytu každé ze skupiny rizik s rozdělením na rizika úvěrová, likvidní a tržní (včetně analýzy citlivosti).

Interpretace

Žádné

Porovnání s ČÚL

ČÚL vyžaduje pouze omezené zveřejňování informací o finančních nástrojích.

IFRS 8 – Provozní segmenty

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2009 nebo po tomto datu. Nahrazuje IAS 14.

Cíl Účetní jednotka zveřejní informace, které umožní uživatelům účetní závěrky zhodnotit podstatu a finanční dopad obchodních aktivit účetní jednotky a ekonomické prostředí, ve kterém účetní jednotka působí. Standard IFRS 8 je blízký americkému standardu SFAS 131.

Shrnutí

- IFRS 8 uplatňují při přípravě individuální účetní závěrky (a konsolidované účetní závěrky skupiny s mateřskou společností) účetní jednotky:
 - jejichž akcie nebo dluhové cenné papíry jsou veřejně obchodovány nebo
 - které uvádějí jakékoliv cenné papíry na veřejný trh s cennými papíry.
- Provozní segment je součástí podniku:
 - která se zabývá obchodními aktivitami, ze kterých může realizovat výnosy a mít náklady (včetně výnosů a nákladů vztahujících se k transakcím s ostatními součástmi stejného podniku);
 - jejíž provozní výsledek je pravidelně kontrolován pracovníkem s rozhodovací pravomocí v provozních otázkách při alokaci zdrojů na segment a hodnocení jeho výkonnosti; a
 - ke které jsou k dispozici samostatné finanční informace.
- Standard poskytuje pokyny pro určení provozního segmentu – většinou 10% hranice.
- Alespoň 75 % podnikových výnosů musí být zahrnuto ve vykazovaných segmentech.
- IFRS 8 nedefinuje výnosy segmentu, náklady segmentu, výsledek segmentu, aktiva či závazky segmentu, ani nevyžaduje přípravu informací o segmentech v souladu s účetními pravidly použitými v účetní závěrce účetní jednotky.
- Některá celopodniková zveřejnění jsou požadována i v případech, kdy má podnik jen jeden vykazovaný segment. Tato zveřejnění zahrnují informace o každém produktu a službě nebo skupině produktů a služeb.

- Vykazování informací o výnosech z výrobků a služeb (nebo skupin podobných výrobků a služeb), o státech, v nichž účetní jednotka generuje výnosy a kde vlastní aktiva, je vyžadována u všech podniků, s rozšířeným požadavkem zveřejnit výnosy, resp. aktiva po jednotlivých státech (pokud jsou významné) bez ohledu na to, zda jsou tyto informace používány vedením při rozhodování o provozních záležitostech.
- IFRS 8 dále udává požadavek na zveřejnění informací o transakcích s významnými externími zákazníky (10 % a více podnikových výnosů).

Interpretace

Žádné

Porovnání s ČÚL

ČÚL vykazování podle segmentů neupravuje, pouze požaduje, aby v příloze k účetní závěrce byly tržby z prodeje zboží, výrobků a služeb rozvrženy podle druhů činností a podle zeměpisného umístění trhů, pokud se tyto druhy činností a trhy od sebe významně liší.

IAS 1 – Sestavování a zveřejňování účetní závěrky

Datum účinnosti	Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu (1. ledna 2007 v případě zveřejňovaných informací o kapitálu).
Cíl	Stanovit všeobecnou základnu pro předkládání řádné účetní závěrky, včetně pokynů týkajících se její struktury a minimálního obsahu.
Shrnutí	■ Základní zásady související s přípravou účetní závěrky, včetně předpokladu nepřetržitého trvání účetní jednotky, konzistence při prezentaci a klasifikaci, účtování ve věcné a časové souvislosti a zásady významnosti. ■ Aktiva a závazky, výnosy a náklady se nesmí vzájemně kompenzovat, pouze v případě, kdy je vzájemná kompenzace dovolena nebo vyžadována jiným standardem IFRS. U hodnot zveřejněných v účetní závěrce a v komentáři k ní musejí být uvedeny také srovnatelné informace za předchozí období. ■ Komplettní účetní závěrka musí obsahovat rozvahu, výsledovku, výkaz změn vlastního kapitálu, výkaz peněžních toků a komentář obsahující přehled podstatných účetních pravidel a další vysvětlující poznámky. ■ Výkaz změn vlastního kapitálu musí zobrazovat: ● veškeré změny ve vlastním kapitálu, nebo ● změny ve vlastním kapitálu s výjimkou změn vyplývajících z transakcí s držiteli akcií/majetkových cenných papírů, kteří jednají jako držitelé akcií/majetkových cenných papírů. ■ Účetní závěrka by měla být obecně sestavována jednou ročně. Pokud se změnil rozvahový den a účetní závěrka je sestavena za jiné období než období jednoho roku, je nutné tuto skutečnost zveřejnit. ■ Běžně je vyžadováno rozlišení aktiv a závazků na krátkodobé a dlouhodobé. Obecně platí, že při rozdělování položek na krátkodobé a dlouhodobé se nepřihlíží k událostem po datu rozvahy. ■ IAS 1 vymezuje minimální položky, které musejí být uvedeny v rozvaze, ve výsledovce a ve výkazu změn vlastního kapitálu, a obsahuje pokyny k určení dalších položek závěrky.

- Analýza nákladů ve výsledovce může vycházet z povahy nákladů nebo z jejich funkce. Pokud jsou náklady vykazovány podle funkce, musí být v komentáři k účetní závěrce uvedena klasifikace podle povahy nákladů.
- IAS 1 vymezuje minimální rozsah údajů zveřejňovaných v komentáři. Tyto údaje musí zahrnovat zejména informace o:
 - dodržovaných účetních pravidlech a postupech,
 - úsudcích, které vedení přijalo při používání účetních pravidel a postupů účetní jednotky a které měly největší vliv na hodnoty zachycené v účetní závěrce,
 - hlavních předpokladech týkajících se budoucnosti a o ostatních klíčových zdrojích nejistoty v odhadech, které s sebou nesou významné riziko toho, že účetní hodnoty aktiv a závazků budou v dalším účetním období výrazně upraveny.
- Implementační příručka ke standardu IAS 1 obsahuje příklady rozvahy, výsledovky a výkazu změn vlastního kapitálu.
- Dodatek z roku 2005 (účinný od roku 2007) vyžaduje zveřejnění informací o kapitálové struktuře vykazující účetní jednotky a splnění kapitálových požadavků.

Interpretace

SIC 29 - Zveřejňování - ujednání o poskytování licencovaných služeb

Zveřejnění informací v účetní závěrce je požadováno v případě, že se podnik zavázal poskytovat služby, jež umožňují přístup k důležitým ekonomickým a sociálním zařízením (např. vodovody a kanalizace).

Porovnání s ČÚL

Účetní závěrka dle ČÚL zahrnuje rozvahu, výkaz zisku a ztráty, přílohu a může zahrnovat i přehled o peněžních tocích a přehled o změnách vlastního kapitálu. Formát rozvahy a výkazu zisku a ztráty je předepsán. ČÚL povoluje účtování mimořádných nákladů a výnosů, např. náklady na změnu metody, opravy minulých účetních období, mimořádné škody na majetku, náklady a výnosy z titulu postoupení nebo ukončení hospodářské činnosti.

ČÚL nevyžaduje uvádět samostatně zisk (ztrátu) přiřaditelné většinovým a menšinovým vlastníkům.

IAS 2 – Zásoby

Datum účinnosti	Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.
Cíl	Stanovit způsob účetního zobrazení zásob, včetně určení nákladů na pořízení a následného zachycování nákladů ovlivňujících zisk.
Shrnutí	■ Zásoby se oceňují v nižší z hodnoty nákladů na jejich pořízení a čisté realizovatelné hodnoty. ■ Náklady na pořízení zahrnují náklady na nákup, náklady na zpracování (materiál, pracovní síla a režijní náklady) a ostatní náklady vynaložené v souvislosti s uvedením zásob na jejich současné místo a do současného stavu. Nezahrnují kurzové rozdíly. ■ V případě zásob, které nejsou zaměnitelné, je každá jednotlivá položka oceněna konkrétními pořizovacími náklady. ■ Zaměnitelné zásoby jsou standardně oceněny s použitím metody „první do skladu - první ze skladu“ (FIFO) nebo váženého průměru. Používání LIFO není povoleno. ■ V případě prodeje zásob je hodnota těchto zásob v účetnictví zaúčtována do nákladů v období, v němž je zaúčtován související výnos. ■ Snížení ocenění zásob na úroveň čisté realizovatelné hodnoty je uznáno jako náklad v období, kdy se snížení ocenění projeví. Storna sníženého ocenění vznikající na základě zvýšení čisté realizovatelné hodnoty jsou uznána jako snížení nákladů v období, v němž ke stornu dojde.
Interpretace	Žádné.
Porovnání s ČÚL	ČÚL v určitých případech nevyžaduje zahrnutí výrobní režie do ceny pořízení zásob. ČÚL umožňuje dvojí metodiku účtování o zásobách (způsob A a B), IFRS se nezaměřuje na problematiku účtování, ale na způsob vykazání v účetní závěrce. ČÚL oceňuje zásoby primárně pořizovací cenou. V případech, kdy je pořizovací cena vyšší než reálná hodnota, se ocenění zásob sníží na reálnou hodnotu opravnou položkou. Reálná hodnota na rozdíl od čisté realizovatelné hodnoty (IAS 2) nezohledňuje odhadované náklady na dokončení a uskutečnění prodeje.

Dle IAS 2 (na rozdíl od ČÚL) se do zásob nezahrnují některé náhradní díly, které mají dlouhodobou povahu. Tyto náhradní díly se klasifikují jako dlouhodobý majetek a účtuje se o nich v souladu s IAS 16.

IAS 7 – Výkazy peněžních toků

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 1994 nebo po tomto datu.

Cíl Požadovat poskytování informací o proběhlých změnách stavu peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů účetní jednotky prostřednictvím výkazu peněžních toků, který třídí peněžní toky za období na peněžní toky z provozních činností, investičních činností a z financování.

Shrnutí

- Výkaz peněžních toků musí analyzovat změny peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů v průběhu období.
- Peněžní ekvivalenty představují krátkodobé (méně než 3 měsíce od data pořízení) vysoce likvidní investice, které jsou pohotově směnitelné za známé částky peněžních prostředků a u nichž riziko změny hodnot není významné. Obecně mezi ně nepatří majetkové účasti.
- Peněžní toky musejí být odděleně členěny na provozní činnost, investiční činnost a financování.
- Peněžní toky z provozní činnosti jsou vykázány pomocí přímé metody (doporučený postup), nebo nepřímé metody.
- Pokud není možné přiřadit peněžní toky plynoucí z daně ze zisku k investiční činnosti nebo k financování, jsou klasifikovány jako peněžní toky z provozní činnosti.
- Transakce vyjádřené v cizí měně a peněžní toky zahraničního dceřiného podniku by měly být převedeny pomocí kurzu platného k datu peněžních toků.
- Souhrnné peněžní toky z nabytí a z pozbytí dceřiných společností či jiných podnikatelských jednotek by měly být vykázány odděleně a klasifikovány jako investiční činnost; k těmto peněžním tokům jsou zveřejněny další přesně určené informace.

- Investiční a finanční transakce, které nevyžadují použití peněžních prostředků nebo peněžních ekvivalentů, jsou vyloučeny z výkazu peněžních toků a zveřejněny samostatně.
- V dodatcích ke standardu IAS 7 jsou uvedeny příklady výkazů peněžních toků.

Interpretace

Žádné.

Porovnání s ČÚL

Výkaz peněžních toků ČÚL striktně nepožaduje, většina společností jej však sestavuje a předkládá, aby poskytl uživatelům účetní závěrky kompletní informace.

IAS 8 – Účetní pravidla, změny v účetních odhadech a chyby

Datum účinnosti

Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl

Stanovit kritéria pro výběr a změnu účetních pravidel společně s účetními postupy a zveřejněním změn účetních pravidel, změn v účetních odhadech a oprav chyb.

Shrnutí

- Předepisuje hierarchii pro výběr účetních postupů:
 - standardy a interpretace rady IASB s přihlédnutím k případným implementačním příručkám vydaným radou IASB,
 - v případě, že vhodný standard nebo interpretace nejsou k dispozici, vyhledat požadavky a pokyny uvedené ve standardech a interpretacích rady IASB, které se věnují podobným a souvisejícím záležitostem, a definice, kritéria vykazování a koncepce oceňování aktiv, závazků, nákladů a výnosů v Koncepčním rámci pro sestavování a předkládání účetní závěrky,
 - vedení může rovněž vycházet z nejnovějších dokumentů vydaných jinými orgány pověřenými přípravou standardů, které při navrhování účetních standardů používají podobný koncepční rámec, z další účetní literatury a z osvědčených postupů používaných v daném odvětví.
- Účetní pravidla mají být používána u podobných transakcí konzistentně.

- Změny v účetních pravidlech mají být prováděny pouze v případě, že jsou vyžadovány standardem nebo interpretací, případně pokud vedou k relevantnějším a spolehlivějším výsledkům. Pokud je nutné provést změnu v účetním pravidle na základě požadavku určitého standardu nebo určité interpretace, je třeba řídit se přechodnými ustanoveními takového předpisu. Pokud daný předpis neobsahuje žádné přechodné požadavky nebo je-li změna prováděna z vlastního rozhodnutí účetní jednotky, je nové účetní pravidlo uplatněno retrospektivně a údaje za předchozí období jsou přepracovány. Není-li přepracování možné, zahrne se kumulovaný dopad změny do výsledovky. Jestliže kumulovaný dopad není možné určit, uplatní se nový účetní postup prospektivně.
- Změny v účetních odhadech (např. změna doby použitelnosti aktiva) mají být zaúčtovány v běžném období nebo v období budoucím, případně v obou (bez přepracování minulých období).
- Všechny významné chyby by měly být opraveny tak, že se přepočtou srovnatelné hodnoty za předchozí období a v případě, že se chyba vyskytla před nejstarším vykazovaným obdobím, je přepočtena počáteční rozvaha.
- V účetní závěrce musejí být zveřejněny informace o změnách v účetních pravidlech, o změnách v účetních odhadech a o opravách chyb.

Interpretace

Žádné.

Porovnání s ČÚL

Dopady změn účetních metod a opravy chyb za minulá období se podle ČÚL ve významných případech vykazují jako mimořádné položky.

IFRS vykazuje dopady oprav chyb a dobrovolné změny účetních metod v obdobích, ke kterým se vztahují (je tedy nutné přepracování porovnatelných údajů). Stejně je nakládáno s dopady nově přijatých či novelizovaných standardů, pokud jejich přechodná ustanovení nakládání s nimi nespécifikují. Používání klasifikace mimořádných položek není dle IFRS možné.

Dle ČÚL jsou účetní jednotky povinny dodržovat při vedení účetnictví směrné účtové osnovy. IFRS problematiku účtování jako takovou neřeší, jsou zaměřeny především na sestavení účetní závěrky.

IAS 10 – Události po rozvahovém dni

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl Cílem tohoto standardu je:

- určit, kdy musí účetní jednotka upravit účetní závěrku s ohledem na události po rozvahovém dni,
- stanovit informace, které musí účetní jednotka zveřejnit o datu, ke kterému byla účetní závěrka schválena ke zveřejnění, a o událostech po rozvahovém dni.

Shrnutí

- Události po rozvahovém dni jsou jak příznivé, tak nepříznivé události, k nimž dojde v období mezi rozvahovým dnem a datem schválení účetní závěrky ke zveřejnění.
- Události po rozvahovém dni upravující účetní závěrku - účetní závěrka musí být upravena tak, aby odrážela události prokazující okolnosti, které existovaly již k rozvahovému dni (např. vyřešení soudního případu po rozvahovém dni).
- Události po rozvahovém dni neupravující účetní závěrku - účetní závěrka nemusí být upravena tak, aby odrážela události, které vznikly až po rozvahovém dni (např. pokles tržní hodnoty investic po konci roku, kterým se nemění hodnota investic k rozvahovému dni).
- Dividendy držitelům nástrojů vlastního kapitálu navržené nebo ohlášené po rozvahovém dni nejsou vykazovány k datu závěrky jako závazek. Tato skutečnost musí být zveřejněna.
- Účetní jednotka nesestavuje účetní závěrku na základě předpokladu neomezeného trvání účetní jednotky v případě, že události po rozvahovém dni naznačují, že předpoklad trvání účetní jednotky není nadále vhodný.
- Účetní jednotka musí zveřejnit datum, kdy byla účetní závěrka schválena ke zveřejnění.

Interpretace Žádné.

Porovnání s ČÚL Požadavky ČÚL v této oblasti jsou principiálně srovnatelné s IFRS.

IAS 11 – Smlouvy o zhotovení

Datum účinnosti	Účetní období začínající dnem 1. ledna 1995 nebo po tomto datu.
Cíl	Stanovit účetní zachycení výnosů a nákladů spojených se smlouvami, jejichž realizace probíhá během dvou a více účetních období, v účetní závěrce dodavatelů. Vztahuje se i na poskytování služeb, které zasahují do dvou a více účetních období.
Shrnutí	■ Výnos ze smlouvy zahrnuje původní sumu výnosu dohodnutou ve smlouvě společně s odchylkami ve smluvní práci, právní nároky a stimulační platby v rozsahu, ve kterém je pravděpodobné, že budou mít za následek výnos a je možné je spolehlivě měřit. ■ Náklady smlouvy zahrnují náklady, které se přímo vztahují ke konkrétní smlouvě, náklady, které jsou obecně přiřaditelné ke smluvní činnosti a mohou být alokovány ke smlouvě, a jiné náklady, které jsou vyúčtovány zákazníkovi podle podmínek smlouvy. ■ Pokud lze výsledek smlouvy o zhotovení spolehlivě odhadnout, jsou výnosy a náklady spojené se smlouvou uznány jako výnos a náklady jednotlivě s ohledem na stupeň dokončení činnosti (metoda procenta rozpracovanosti). ■ Jestliže výsledek smlouvy o zhotovení nelze spolehlivě odhadnout, není zaúčtován žádný zisk. Místo toho je výnos uznán v rozsahu vynaložených nákladů na smlouvu, u kterých je pravděpodobná jejich návratnost, a náklady smlouvy jsou uznány jako náklady v období, ve kterém vzniknou. ■ Je-li pravděpodobné, že celkové náklady předmětu smlouvy překročí celkový výnos ze smlouvy, měla by očekávaná ztráta být okamžitě uznána jako náklad.
Interpretace	Žádné.
Porovnání s ČÚL	ČÚL samostatně smlouvy o zhotovení neupravuje. Dodavatelé účtují v souladu se zákonem náklady a výnosy do období, se kterým časově a věcně souvisejí, nevyměřované náklady jsou zachyceny jako nedokončená výroba.

IAS 12 – Daně ze zisku

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 1998 nebo po tomto datu. Některé úpravy jsou účinné od 1. ledna 2001 nebo po tomto datu.

Cíl

- Stanovit přístup k účetnímu řešení daní ze zisku.
- Stanovit zásady a poskytnout pokyny pro účtování běžných a budoucích daňových důsledků ve vztahu k:
 - budoucím úhradám (vyrovnáním) účetních hodnot aktiv (závazků) vykázaných v rozvaze účetní jednotky a
 - transakcím běžného období, které jsou vykázány ve výsledovce nebo účtovány přímo do vlastního kapitálu.

Shrnutí

- Splatné daňové závazky a pohledávky z daní za běžné a předchozí období by měly být vykázány pro daně a předchozí daňové období, jejich výše je určena pomocí sazeb platných v daném období.
- Přechodným rozdílem se rozumí rozdíl mezi účetní hodnotou aktiva nebo závazku a jeho daňovou základnou.
- Odložené daňové závazky musejí být uznávány u všech zdanitelných přechodných rozdílů s následujícími třemi výjimkami:
 - závazky plynoucí z prvotního zachycení goodwillu,
 - závazky plynoucí z výchozího zaúčtování aktiva/ závazku u transakce, která není podnikovou kombinací a která v okamžiku transakce nemá vliv ani na účetní zisk ani na zdanitelný zisk,
 - závazky z nerozděleného zisku z investic do dceřiných podniků, poboček, přidružených podniků a podílů ve společném podnikání v rozsahu, v jakém je účetní jednotka schopna řídit časový průběh vyrovnání přechodných rozdílů, je pravděpodobné, že tyto rozdíly nebudou v dohledné budoucnosti zrušeny a že bude k dispozici daňový zisk pro využití tohoto rozdílu.
- Odložená daňová pohledávka musí být zaúčtována u odčitatelných přechodných rozdílů, nevyužitých daňových ztrát a nevyužitých daňových odpočtů v rozsahu, v jakém je pravděpodobné, že bude k dispozici zdanitelný zisk, proti němuž bude možné uplatnit odčitatelné přechodné rozdíly, s výjimkou:

- odložené daňové pohledávky vyplývající z prvotního zaúčtování aktiva/pasíva u transakce, která není podnikovou kombinací a která v okamžiku transakce nemá vliv na účetní zisk ani na zdanitelný zisk,
- pohledávek vyplývajících z odčitatelných přechodných rozdílů spojených s investováním; tyto pohledávky jsou zaúčtovány pouze v rozsahu, v jakém je pravděpodobné, že přechodné rozdíly budou v dohledné budoucnosti zrušeny.
- Odložené daňové pohledávky (závazky) by měly být oceněny pomocí daňové sazby, která bude platná pro období, ve kterém pohledávka bude realizována nebo závazek splatný podle daňových sazeb/daňových zákonů platných k rozvahovému dni.
- Diskontování odložených daňových pohledávek (závazků) je zakázáno.
- Odložené daně musejí být v rozvaze vykázány jako dlouhodobé položky.
- IAS 12 upřesňuje požadavky na vykazování a zveřejňování daní ze zisku.

Interpretace

SIC 21 - Daně ze zisku - Zpětná ziskatelnost přeceněných neodepisovatelných aktiv

Ocenění odloženého daňového závazku nebo pohledávky vyplývající z přecenění je založeno na daňových dopadech prodeje aktiva, nikoliv jeho užívání.

SIC 25 - Daně ze zisku - Změny v daňovém statutu účetní jednotky nebo jejích akcionářů

Splatné a odložené daňové dopady změny by měly být zahrnuty do čistého zisku nebo čisté ztráty za účetní období s výjimkou případů, kdy se tyto důsledky týkají transakcí nebo událostí, které byly zaúčtovány přímo do vlastního kapitálu.

Porovnání s ČÚL

O odložené dani dle ČÚL povinně účtují účetní jednotky, které tvoří konsolidační celek a účetní jednotky, které sestavují účetní závěrku v plném rozsahu. Ostatní jednotky stanoví, zda budou o odložené dani účtovat, či nikoli.

Účetní postupy jsou v této oblasti principiálně srovnatelné s IFRS.

IAS 14 – Vykazování podle segmentů

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. července 1998 nebo po tomto datu. Standard byl nahrazen standardem IFRS 8 (s účinností od roku 2009).

Cíl Stanovit zásady pro vykazání účetních informací podle druhů výrobků a služeb, které účetní jednotka poskytuje, a podle zeměpisných oblastí.

Shrnutí

- Standard IAS 14 uplatňují účetní jednotky, jejichž akcie nebo dluhové cenné papíry jsou veřejně obchodovány, a účetní jednotky, které uvádějí akcie a dluhové cenné papíry na veřejný trh. Požadavky standardu IAS 14 by měly dodržovat také všechny účetní jednotky, které dobrovolně zveřejňují informace o segmentech.
- Výchozí podmínkou pro vymezení oborových a územních segmentů je pro účetní jednotku její organizační struktura a interní systém vykazování.
- Jestliže interní segmenty účetní jednotky nejsou vymezeny po linii výrobků a služeb ani po linii územní, prozkoumá podnik další nižší úroveň vnitřního členění a určí vykazované segmenty.
- Standard obsahuje pokyny k určení povinně vykazovaných segmentů (obvykle hranice 10 %).
- Jeden z formátů vykazování podle segmentů je prvotní a druhý druhotný (například prvotní podle typu činnosti, druhotný podle zeměpisného rozložení).
- Informace o segmentech by měly být připravovány v souladu s účetními pravidly použitými pro přípravu účetní závěrky.
- IAS 14 vymezuje požadavky na zveřejňování informací o prvotních a druhotných segmentech; požadavků na zveřejňování informací o druhotných segmentech je výrazně méně.

Interpretace Žádné.

Porovnání s ČÚL ČÚL vykazování podle segmentů neupravuje, pouze požaduje, aby v příloze k účetní závěrce byly tržby z prodeje zboží, výrobků a služeb rozvrženy podle druhů činnosti a podle zeměpisného umístění trhů, pokud se tyto druhy činností a trhy od sebe významně liší.

IAS 16 – Pozemky, budovy a zařízení

Datum účinnosti	Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.
Cíl	Popsat přístup k výchozímu a následnému účtování pozemků, budov a zařízení.
Shrnutí	■ Položky pozemků, budov a zařízení se vykazují jako aktiva, jestliže je pravděpodobné, že účetní jednotka bude mít z aktiva budoucí ekonomický užitek, a pořizovací náklady tohoto aktiva mohou být spolehlivě určeny. ■ Položky pozemků, budov a zařízení se na počátku oceňují pořizovacími náklady, které zahrnují veškeré náklady nutné k tomu, aby byly položky připraveny k zamýšlenému využití. V případě odložené úhrady musejí být zaúčtovány úroky. ■ Při oceňování navazujícím na výchozí uznání povoluje standard ISA 16 dvě možnosti: ● nákladový model - aktivum je zachyceno ve výši svých pořizovacích nákladů snížených o opravy a kumulované ztráty ze snížení hodnoty aktiva, ● přeceňovací model - aktivum je zaúčtováno v přeceněné hodnotě, která odpovídá jeho reálné hodnotě v den přecenění po odečtení následných oprav a následných kumulovaných ztrát ze snížení hodnoty. ■ Používá-li účetní jednotka přeceňovací model, musí být přecenění prováděno pravidelně a u celé třídy aktiv. Případná zvýšení účetní hodnoty aktiv jsou zaúčtována ve prospěch vlastního kapitálu. ■ Snížení hodnoty v důsledku přecenění by se mělo nejprve účtovat do vlastního kapitálu proti přebytku z přecenění a případný rozdíl pak do výsledovky. ■ Při vyřazení přeceněného aktiva zůstává přebytek z přecenění ve vlastním kapitálu a není účtován přes výsledovku. ■ Komponenty aktiva s odlišnou strukturou ekonomických užitků (např. různá doba použitelnosti) musejí být odepisovány odděleně.

- Částka odpisů je systematicky účtována během doby použitelnosti aktiva. Použitá odpisová metoda by měla odrážet způsob, jakým jsou ekonomické užitky z aktiva využívány. Zbytková hodnota (tj. odhadovaná částka, kterou by v současnosti účetní jednotka získala z vyřazení aktiva, pokud by aktivum dosáhlo stáří a stavu, které jsou předpokládány na konci jeho životnosti) se neodepisuje a musí být nejméně jednou ročně prověřena. Pokud fungování položky pozemků, budov a zařízení (např. letadla) vyžaduje pravidelné generální kontroly, jsou náklady na provedení každé významné kontroly promítnuty do účetní hodnoty příslušného aktiva jako výměna, pokud jsou splněna kritéria pro uznání aktiv. Obdobné pravidlo platí i pro významné opravy a výměny částí aktiva v pravidelných intervalech.
- Snížení hodnoty pozemků, budov a zařízení je posuzováno podle požadavků standardu IAS 36.
- Všechny směny pozemků, budov a zařízení jsou oceněny reálnou hodnotou, včetně směn podobných položek, s výjimkou případů, kdy směna nemá komerční povahu nebo kdy není možné spolehlivě určit reálnou hodnotu ani jedné z položek.

Interpretace

Žádné.

Porovnání s ČÚL

V rámci standardu IAS 16 jsou řešeny otázky, které v terminologii ČÚL spadají do oblasti dlouhodobého hmotného majetku.

ČÚL neumožňuje použití přeceňovacího modelu. Dle požadavků ČÚL v pořizovací ceně dlouhodobého hmotného majetku nejsou zahrnuty náklady na uvedení místa do původního stavu a náklady na doplnění a nahrazení části položky nebo její opravu.

V rámci dlouhodobého hmotného majetku existuje kategorie opravné položky k nabytému majetku. Podle ČÚL odepisují dlouhodobý majetek účetní jednotky, které k němu mají vlastnické nebo jiné právo, podle IFRS není určujícím kritériem právní forma, ale ekonomická podstata (schopnost společnosti aktivum kontrolovat ve smyslu ovládat).

ČÚL nepožaduje stanovit při kalkulaci odpisů zbytkovou hodnotu, avšak při předpokládaném prodeji nebo vyřazení aktiva je možné nastavit kalkulaci odpisů tak, aby v okamžiku prodeje či vyřazení odpovídala očekávané prodejní ceně.

ČÚL nepřipouští možnost stanovit odpis samostatných částí aktiv s různou dobou životnosti (komponentní přístup). Místo toho připouští vytváření rezerv na opravy hmotného majetku, nikoliv však proti pořizovací ceně majetku jako v IFRS (v případě tvorby rezervy na demontáž, odstranění aktiva a uvedení do původního stavu), ale přímo do výkazu zisků a ztrát.

ČÚL nepřipouští výdaje na výměnu nebo obnovu aktiva účtovat jako pořízení samostatného aktiva, nýbrž jen jako opravu nebo technické zhodnocení. Technické zhodnocení není samostatným aktivem s vlastními odpisy, ale zvyšuje účetní hodnotu původního aktiva. Náklady na pravidelné významné kontroly nemohou být vykázány jako samostatné aktivum.

Technické zhodnocení je účtováno, pokud náklady na něj překročí částku stanovenou v zákoně o daních z příjmů.

IAS 17 – Leasingy

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl Stanovit pro nájemce a pronajímatele vhodné účetní postupy a údaje ke zveřejnění používané ve vztahu k finančnímu a operativnímu leasingu.

Shrnutí

- Leasing je klasifikován jako finanční leasing, jestliže se převádějí všechna podstatná rizika a odměny vyplývající z vlastnictví aktiva.
Příklady:
 - doba leasingu pokrývá převážnou část doby životnosti aktiva,
 - současná hodnota splátek pronájmu se v podstatě rovná reálné hodnotě daného aktiva.
- Všechny ostatní leasingy jsou klasifikovány jako operativní leasing.
- Leasing pozemků a budov by měl být rozdělen na dvě části - pronájem pozemků a pronájem budovy (budov). Pozemky se obecně považují za operativní leasing. Budovy jsou leasingem operativním nebo finančním v závislosti na kritériích uvedených v IAS 17. Oddělené sledování budov a pozemků není ovšem vyžadováno, pokud je podíl nájemce na pozemcích a budovách klasifikován ve smyslu IAS 40 jako investice do nemovitostí a pokud je použit model reálné hodnoty.
- Finanční leasing - účetní závěrka nájemců:
 - vykázání leasingu jako aktiv a závazků v nižší ze současné hodnoty minimálních leasingových splátek a reálné hodnoty aktiva,
 - postup při odepisování - stejný jako u vlastních aktiv,
 - leasingové splátky - rozdělení na finanční náklady a snížení nesplaceného závazku.
- Finanční leasing - účetní závěrka pronajímatelů:
 - vykázání aktiv držených v rámci finančního leasingu jako pohledávky v částce rovnající se čisté finanční investici do leasingu,
 - účtování finančního výnosu je založeno na modelu odrážejícím konstantní periodickou míru návratnosti pronajímatelovy čisté nesplacené investice.

- Operativní leasing - účetní závěrka nájemců:
 - leasingové platby jsou vykázány jako náklad ve výsledovce rovnoměrně po dobu leasingu, pokud neexistuje jiná systematická základna, která by lépe odrážela rozložení přínosů u uživatele.
- Operativní leasing - účetní závěrka pronajímatelů:
 - pronajímatelé vykazují aktiva, která jsou předmětem operativního leasingu, ve svých rozvahách podle povahy aktiva,
 - výnos z operativního leasingu je uznáván ve výnosech rovnoměrně po dobu trvání leasingu, pokud neexistuje jiná systematická základna, která by lépe odrážela rozložení přínosů z pronajatého aktiva.
- Pronajímatelé musejí rozdělit výchozí přímé náklady rovnoměrně po celou dobu leasingu (jednorázové zaúčtování do nákladů je zakázáno).
- Způsob účtování o operacích prodeje a zpětného leasingu závisí na tom, zda se jedná o leasing finanční nebo operativní.

Interpretace

SIC 15 - Operativní leasingy - pobídky

Leasingové pobídky (např. období bez placení nájemného) by měly být nájemcem i pronajímatelem vykazovány po dobu trvání leasingu jako snížení nákladů na nájemné, respektive výnosů z nájemného.

SIC 27 - Vyhodnocování podstaty transakcí uzavřených právní formou leasingu

Pokud má skupina transakcí právní formu leasingu a může být posuzována pouze jako celek, měly by tyto transakce být zaúčtovány jako jediná transakce.

IFRIC 4 - Určení, zda smlouva obsahuje leasing

IFRIC 4 určuje, zda smlouva, která nemá právní formu leasingu, ale která postupuje práva k používání aktiva výměnou za platbu nebo sled plateb, by měla být vykazována jako leasing. Podle standardu IAS 17, a to jak z pohledu nájemce, tak i z pohledu pronajímatele, se vykazují ty smlouvy, které splňují následující podmínky:

- plnění smlouvy závisí na určitém aktivu (buď explicitně nebo implicitně stanoveném ve smlouvě); a
- smlouva převádí právo užívat aktivum. IFRIC 4 poskytuje další pokyny, kdy takováto situace nastává.

Porovnání s ČÚL ČÚL jednoznačně upřednostňují právní formu nad ekonomickou podstatou leasingových smluv.

Finančním leasingem se rozumí pořízení dlouhodobého hmotného majetku způsobem, při kterém se po uplynutí nebo v průběhu sjednané doby úplatného užívání majetku uživatelem převádí vlastnictví majetku z vlastníka na uživatele a uživatel do převodu vlastnictví hradí platby za nabytí v rámci nákladů.

Během doby leasingu je majetek vykázán v účetní závěrce pronajímatele, který jej také odepisuje, konstantní je výše úroku po dobu leasingu, nikoli úroková míra. Skutečnost, že nájemce má v případě finančního leasingu aktivum pod svou kontrolou, není zohledněna.

Nájemce obvykle účtuje pouze o zaplacené akotaci, kterou po dobu pronájmu rozpouští do nákladů spolu s jednotlivými leasingovými splátkami, nebo celkovou hodnotu finančního leasingu zachytí na účtech časového rozlišení spolu s celkovým závazkem z leasingu a obě položky postupně snižuje v souladu s úhradami leasingových splátek.

Technické zhodnocení se odepisuje v průběhu nájmu. Po převzetí najatého majetku do vlastnictví nájemce se pořizovací cena technického zhodnocení zvýší o ocenění převzatého majetku a pokračuje se v odpisování z takto zvýšené pořizovací ceny nebo se záloha na budoucí splátky zaúčtuje na poskytnuté provozní zálohy.

Po ukončení nájmu zahrne nový vlastník odkoupený majetek do svého obchodního majetku.

Vykazování operativního leasingu je obdobné jako podle IFRS.

IAS 18 – Výnosy

Datum účinnosti	Účetní období začínající dnem 1. ledna 1995 nebo po tomto datu.
Cíl	Stanovit účetní řešení výnosů vznikajících z různých typů transakcí a událostí.
Shrnutí	■ Výnosy by měly být oceňovány v reálné hodnotě přijaté nebo nárokové protihodnoty. ■ Uznání výnosů: ● výnosy z prodeje zboží jsou uznány v okamžiku, kdy účetní jednotka převedla na kupujícího významná rizika a odměny vyplývající z vlastnictví zboží, účetní jednotka si neponechala skutečnou kontrolu nad zbožím a částka výnosů může být spolehlivě určena, ● výnosy z poskytování služeb - metoda procenta rozpracovanosti (IAS 11), ● výnosy z úroků, licenčních poplatků a dividend jsou zaúčtovány v okamžiku, kdy je pravděpodobné, že do účetní jednotky budou plynout ekonomické užítky: ● úroky jsou určeny pomocí metody efektivní úrokové sazby popsané ve standardu IAS 39, ● licenční poplatky mají být zachycovány na akruální bázi v souladu s podstatou příslušné smlouvy, ● dividendy mají být vykázány poté, kdy vznikne právo akcionářů na přijetí platby.
Interpretace	SIC 31 - Výnosy - barterové transakce zahrnující reklamní služby Výnosy z barterových operací spojených s reklamními službami jsou uznány pouze za předpokladu, že významné výnosy plynou také z nebarterových operací.
Porovnání s ČÚL	V ČÚL neexistuje definice výnosů a zpravidla se postupuje tak, že výnosy jsou zachycovány k datu přechodu vlastnictví nebo poskytnutí služby. V odůvodněných případech jsou časově rozlišovány do období, se kterým časově a věcně souvisejí.

IAS 19 – Zaměstnanecké požitky

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 1999 nebo po tomto datu. Některé úpravy jsou platné od 1. ledna 2001, další jsou účinné od období končícího 31. května 2002. Novela z roku 2004 povolující zaúčtování pojistně-matematických zisků a ztrát ve vlastním kapitálu a zavádějící další požadavky na zveřejňování informací v účetní závěrce nabyla účinnosti dne 1. ledna 2006.

Cíl Popsat účtování a zveřejňování zaměstnaneckých požitků, včetně krátkodobých požitků (mzdy, platy, roční dovolená a nemocenské dávky, roční podíly na zisku a odměny a nepeněžní požitky), penzí, životního pojištění a zdravotní péče po skončení pracovního poměru a ostatních dlouhodobých zaměstnaneckých požitků (např. věcnostní dovolená, požitky při invaliditě, odložené odměny, dlouhodobé podíly na zisku a odměny).

Shrnutí

- Standard vymezuje zásadu, podle níž jsou náklady na poskytování zaměstnaneckých požitků uznány v období, ve kterém zaměstnanec poskytoval své služby, nikoli v němž je požitek poskytnut nebo v němž je splatný.
- Krátkodobé zaměstnanecké požitky (splatné do 12 měsíců) by měly být uznány jako náklady v období, v němž zaměstnanec poskytl příslušnou službu.
- Náklady na výplatu podílů na zisku a odměn mají být vykázány pouze tehdy, pokud má účetní jednotka povinnost takové výplaty provést a jestliže je možné tyto náklady spolehlivě odhadnout.
- Plány zaměstnaneckých požitků po skončení pracovního poměru (např. penze a zdravotní péče) se dělí na dvě skupiny - plány definovaných příspěvků a plány definovaných požitků.
- V rámci plánů definovaných příspěvků jsou náklady zaúčtovány v období, v němž jsou příspěvky splatné.
- V případě plánů definovaných požitků by částka závazku vykázaná v rozvaze měla představovat:
 - současnou hodnotu závazku z definovaných požitků (současnou hodnotu odhadovaných budoucích plateb potřebných k vypořádání závazku vyplývajícího ze služby poskytnuté zaměstnancem v běžném období a v minulých obdobích),
 - odložené pojistně-matematické zisky a ztráty a odložené minulé náklady na služby, a
 - reálnou hodnotu všech aktiv plánu k rozvahovému dni.

- Pojistně-matematické zisky a ztráty mohou být
 - a) zaúčtovány okamžitě do zisků či ztrát, b) časově rozlišeny v plné výši s tím, že rozdíl je odepisován do zisku či ztráty (tzv. „koridorový přístup“), nebo c) zaúčtovány okamžitě přímo do vlastního kapitálu.
- Aktiva plánu zahrnují aktiva držená fondem dlouhodobých zaměstnaneckých požitků a příslušné pojistné smlouvy.
- V případě skupinových plánů jsou čisté pořizovací náklady zaúčtovány v samostatné účetní závěrce účetní jednotky, která je z právního pohledu financujícím zaměstnavatelem, s výjimkou případů, kdy existuje smluvní ujednání nebo oficiální postup pro rozdělování pořizovacích nákladů.
- Dlouhodobé zaměstnanecké požitky by měly být vykazovány a oceňovány stejným způsobem jako požitky po ukončení pracovního poměru dle plánu definovaných požitků. Pojistně-matematické zisky a ztráty a náklady na minulé služby jsou však uznány okamžitě, nepracuje se se žádným rozptylem.
- Požitky při předčasném ukončení pracovního poměru jsou uznány v případě, že účetní jednotka je prokazatelně zavázána ukončit pracovní poměr s pracovníkem nebo skupinou pracovníků před jejich standardním odchodem do důchodu nebo poskytnout požitky při ukončení pracovního poměru v důsledku nabídky učiněné zaměstnancům za účelem jejich dobrovolného rozvázání pracovního poměru.
- Požadavky týkající se uznávání a oceňování odměn vázaných na vlastní kapitál jsou s platností od roku 2005 popsány ve standardu IFRS 2, nikoli IAS 19.
- Novela účinná od 1. ledna 2006 zavádí možnost plného uznání pojistně-matematických zisků a ztrát vzniklých z plánu definovaných požitků v období, ve kterém vzniknou. Účetní jednotka si může stanovit, které pravidlo pro uznání bude používat, toto pravidlo by mělo být konsistentní pro všechny plány definovaných požitků.
- Novela zavádí dodatečné požadavky na zveřejnění. Účetní jednotka zveřejní informace o trendech aktiv a závazků v plánech definovaných požitků a předpoklady, které jsou základem komponentů nákladů definovaných požitků.

- Novela dále udává, jak by skupina podniků měla účtovat o skupinových plánech definovaných požitků v samostatných účetních závěrkách mateřské společnosti nebo dceřiných společností. Dále je vysvětlen účetní přístup k rozdělení přebytku (či financování schodku) u smlouvy o sdružených plánech zaměstnaneckých požitků.

Interpretace Žádné.

Porovnání s ČÚL Problematika zaměstnaneckých požitků není v ČÚL specificky řešena. Podniky ze zákona přispívají státnímu důchodovému systému a mají možnost přispívat svým zaměstnancům do soukromých penzijních fondů.

IAS 20 – Vykazování státních dotací a zveřejňování státní podpory

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 1984 nebo po tomto datu.

Cíl Vymežit způsob účtování a vykazování státních dotací a zveřejňování jiných forem státní podpory.

Shrnutí

- Státní dotace se nevykazuje, dokud neexistuje přiměřená jistota, že účetní jednotka splní s ní spojené podmínky a že dotace bude přijata. Nepeněžní dotace se vykazují obvykle ve výši jejich reálné hodnoty, ale je povoleno také vykazání v hodnotě nominální.
- Dotace se neúčtují přímo ve prospěch vlastního kapitálu, ale účtují se do výsledovky během období nutných k jejich přiřazení k souvisejícím nákladům.
- Dotace na úhradu nákladů se ve výsledovce vykazují jako zvýšení výnosů, nebo jako snížení příslušných nákladů.
- Státní dotace vztahující se k aktivům se vykazují v rozvaze buď jako výnosy příštích období, nebo odečtením dotace při stanovení účetní hodnoty aktiva.
- Vrácení státní dotace se vyúčtuje jako oprava účetního odhadu.

Interpretace **SIC 10 - Státní podpora bez specifické vazby na provozní činnosti**

Na státní pomoc účetním jednotkám zaměřenou na povzbuzení a dlouhodobou podporu podnikatelské činnosti v určitých oblastech nebo průmyslových odvětvích se vztahují požadavky standardu IAS 20.

Porovnání s ČÚL Požadavky ČÚL v této oblasti jsou principiálně srovnatelné s IFRS.

Komplikace může nastat při přechodu na IFRS v případech, kdy je v počáteční rozvaze vykázán majetek, na nějž byla poskytnuta dotace, která se vykazovala podle dřívější ČÚL jako kategorie vlastního kapitálu.

IAS 21 – Dopady změn měnových kurzů

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl Popsat účetní řešení transakcí v cizích měnách a transakcí zahraničních jednotek.

Shrnutí

- Nejprve je určena funkční měna vykazující účetní jednotky, tedy měna primárního ekonomického prostředí, v němž účetní jednotka působí.
- Následně jsou veškeré položky v cizí měně přepočteny na funkční měnu:
 - k datu transakce - při počátečním uznání a ocenění se částka v cizí měně přepočítá měnovým kurzem k datu transakce;
 - k následným rozvahovým dnům:
 - peněžní položky v cizí měně se převedou za použití závěrkového kurzu,
 - nepeněžní položky, které jsou oceněny v historických cenách vyjádřených v cizí měně, se vykáží za použití měnového kurzu k datu transakce,
 - nepeněžní položky, které jsou oceněny v reálné hodnotě vyjádřené v cizí měně, se vykáží za použití měnového kurzu, který platil ke dni, kdy byla tato hodnota určena;
 - kurzové rozdíly vznikající při vypořádání peněžních položek a z jejich převodu pomocí měnového kurzu, který se liší od kurzu použitého při počátečním zaúčtování, jsou uznány jako výnosy nebo náklady, s jedinou výjimkou:
 - kurzové rozdíly vznikající u peněžních položek, které jsou součástí čisté investice vykazující účetní jednotky v zahraniční jednotce, jsou zachyceny v konsolidované účetní závěrce, v samostatné složce vlastního kapitálu; tyto kurzové rozdíly budou při pozbytí čisté investice zachyceny ve výsledovce.

- Výsledky a finanční pozice účetní jednotky, jejíž funkční měna není měnou hyperinflační ekonomiky, se převedou do jiné měny (měny vykazování) následujícími způsoby:
 - aktiva a závazky každé prezentované rozvahy (včetně srovnávacích období) se převedou závěrkovým kurzem k rozvahovému dni,
 - výnosy a náklady jednotlivých výsledovek (včetně srovnávacích období) se převedou měnovým kurzem k datu transakce, a
 - veškeré výsledné kurzové rozdíly se vykážejí jako samostatná složka vlastního kapitálu.
- Existují zvláštní pravidla pro převedení hospodářského výsledku a finanční pozice účetní jednotky, jejíž funkční měna je měnou hyperinflační ekonomiky, na měnu vykazování.

Interpretace

SIC 7 - Zavedení eura

Objasňuje, jakým způsobem má být používán standard IAS 21 po přechodu na euro.

Porovnání s ČÚL

Účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví v peněžních jednotkách české měny. V případě závazků a pohledávek, podílů na obchodních společnostech, cenných papírů a derivátů a cenin, pokud jsou vyjádřeny v cizí měně, jsou účetní jednotky povinny použít současně i cizí měnu.

Kurzové rozdíly se zjišťují obdobně jako v IFRS v případě účtování ve funkční měně.

Kurzové rozdíly z cenných papírů a podílů se při ocenění ke konci rozvahového dne nebo k jinému okamžiku, k němuž se sestavuje účetní závěrka, neúčtují samostatně na účty nákladů a výnosů, ale jsou součástí ocenění reálnou hodnotou nebo ocenění ekvivalencí, ať je účtována výsledkově nebo rozvahově. Pokud není cenný papír nebo podíl oceněn reálnou hodnotou nebo ekvivalencí, pak se kurzové rozdíly účtují prostřednictvím rozvahových účtů v účtové skupině 41.

IAS 23 – Výpůjční náklady

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 1995 nebo po tomto datu. Novelizovaný standard vydaný v březnu 2007 a účinný od 1. ledna 2009 zruší možnost používání nákladového modelu popsaného níže.

Cíl

Stanovit účetní řešení výpůjčních nákladů.

Shrnutí

- Výpůjční náklady zahrnují úroky, odpisy diskontů nebo premií souvisejících s půjčkami a odpisy vedlejších nákladů vynaložených v souvislosti s uzavřením půjček.
- Povolena jsou dvě řešení:
 - nákladový model - veškeré výpůjční náklady jsou vykázány jako náklad v období, ve kterém jsou vynaloženy; a
 - aktivační model - je možné aktivovat výpůjční náklady, které jsou přímo účelově vztaženy k aktivaci nebo k výstavbě (výrobě) způsobilého aktiva, jako část pořizovacích nákladů na toto aktivum, avšak pouze v případě, kdy je pravděpodobné, že tyto náklady povedou ke vzniku budoucích ekonomických užitků pro účetní jednotku, a kdy je možné je spolehlivě zjistit. Všechny ostatní výpůjční náklady, které nesplňují podmínky pro aktivaci, mají být zahrnuty do nákladů v období, v němž jsou vynaloženy.
- Způsobilé aktivum je takové, které nezbytně vyžaduje značné časové období k tomu, aby bylo připravené pro zamýšlené použití nebo prodej. Příkladem může být výrobní závod, investice do nemovitostí a některé zásoby.
 - Pokud jsou finanční prostředky půjčovány k obecným účelům a použity za účelem získání způsobilého aktiva, je částka výpůjčních nákladů, kterou lze aktivovat, určena použitím míry aktivace k výdajům na toto aktivum vzniklým během období. Míra aktivace by měla být váženým průměrem výpůjčních nákladů vztahujících se na obecné půjčky účetní jednotce, které nejsou splaceny během období.
 - V účetní závěrce se zveřejní účetní pravidla používaná ve vztahu k výpůjčním nákladům.

Interpretace

Žádné.

Porovnání s ČÚL

Požadavky ČÚL v oblasti výpůjčních nákladů jsou principiálně srovnatelné s IFRS.

Finanční instituce jsou povinny používat efektivní úrokovou sazbu, v případech popsaných vyhláškou však mohou u krátkodobých aktiv a aktiv oceňovaných reálnou hodnotou aplikovat sazbu lineární.

IAS 24 - Zveřejnění spřízněných stran

Datum účinnosti	Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.
Cíl	Zajistit, aby účetní závěrka upozorňovala na možnost, že finanční situace a výsledek hospodaření účetní jednotky by mohly být ovlivněny existencí spřízněných stran.
Shrnutí	■ Spřízněnými stranami se rozumějí subjekty, které ovládají vykazující účetní jednotku nebo v ní uplatňují podstatný vliv (mateřské podniky, vlastníci podniků a jejich rodinní příslušníci, členové klíčového managementu účetní jednotky) a subjekty ovládané účetní jednotkou nebo pod společným ovládáním s účetní jednotkou (dceřiné, přidružené a společné podniky a plány zaměstnaneckých požitků po skončení pracovního poměru). ■ V účetní závěrce musejí být zveřejněny následující informace: ● vztahy mezi spřízněnými stranami, kde existuje kontrolní vliv, bez ohledu na to, zda mezi stranami byly realizovány transakce či nikoli, ● transakce se spřízněnými stranami, a ● odměny vyplácené členům vedení (včetně analýzy podle druhu odměn). ■ U transakcí se spřízněnými stranami musí být zveřejněna povaha vztahu spolu s dostatečnými údaji, které umožní pochopení případného dopadu transakce. ■ Příklady transakcí se spřízněnými stranami, které musejí být v účetní závěrce zveřejněny: ● nákupy nebo prodeje zboží, ● nákupy nebo prodeje aktiv, ● poskytování nebo přijímání služeb, ● leasingy, ● převody výzkumu a vývoje, ● převody licenčních smluv, ● převody podle finančních ujednání (včetně půjček a zvyšování vlastního kapitálu vkladem), ● poskytování záruk nebo zajištění, a ● vypořádání závazků ve prospěch účetní jednotky nebo účetní jednotkou ve prospěch jiné strany.
Interpretace	Žádné.

Porovnání s ČÚL ČÚL rozlišuje vztahy mezi osobou ovládající a osobou ovládanou a mezi osobami ovládanými stejnou ovládající osobou a podobně u osob s podstatným vlivem. Kriterium ovládnutí je dáno obchodním zákoníkem, kritérium podstatného vlivu zákonem o účetnictví. Vztahy mezi těmito osobami jsou samostatně vykázaný v účetní závěrce a popsány v příloze k účetní závěrce. Součástí výroční zprávy může být zpráva o vztazích mezi propojenými osobami podle obchodního zákoníku.

Finanční instituce používají různé definice spřízněných stran (osoby se zvláštním vztahem, osoby blízké), které jsou obsaženy v zákonech upravujících jejich činnost.

IAS 26 – Penzijní plány

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 1998 nebo po tomto datu.

Cíl Vymežit zásady zachycování a vykazování penzijních plánů v účetních závěrkách.

Shrnutí

- Vymezuje požadavky na vykazování plánů definovaných příspěvků a plánů definovaných požitků, včetně požadavků na vykazování čistých aktiv použitelných pro požitky a na zveřejňování pojistně-matematické současné hodnoty přislíbených penzijních požitků (v rozlišení na nepodmíněné a podmíněné položky).
- Standard popisuje potřebu pojistně-matematického ocenění požitků pro plány definovaných požitků a použití reálných hodnot v případě investic penzijního plánu.

Interpretace Žádné.

Porovnání s ČÚL Penzijní plány s definovanými požitky se v praxi nepoužívají a nejsou upraveny konkrétními předpisy.

IAS 27 – Konsolidovaná a individuální účetní závěrka

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl Stanovit požadavky spojené se sestavováním a vykazováním konsolidované účetní závěrky za skupinu podniků ovládanou mateřským podnikem a popsat účetní ošetření investic do dceřiných podniků, spoluovládaných jednotek a přidružených podniků v individuálních účetních závěrkách.

Shrnutí

- Dceřiný podnik je účetní jednotka, která je ovládána jinou účetní jednotkou, mateřským podnikem. Ovládáním (kontrolou) se rozumí moc ovládat provozní a finanční politiky účetní jednotky.
- Konsolidovanou účetní závěrkou se rozumí účetní závěrka skupiny (mateřského podniku a dceřiných podniků) prezentovaná jako účetní závěrka jediné ekonomické jednotky.
- Konsolidovaná účetní závěrka musí zahrnovat všechny dceřiné podniky, bez výjimek v podobě „dočasné kontroly“ nebo „dceřiného podniku, který působí za dlouhodobě přísných omezení, která významně snižují jeho schopnost převádět prostředky mateřskému podniku“. Pokud ovšem v okamžiku akvizice splňuje dceřiná společnost kritéria pro zařazení mezi aktiva držena k prodeji v souladu se standardem IFRS 5, účtuje se o ní podle zmíněného standardu IFRS 5.
- Vnitropodnikové zůstatky, transakce, výnosy a náklady se vylučují v plné výši.
- Všechny podniky ve skupině musí používat stejná účetní pravidla.
- Data vykazování účetních závěrek dceřiných podniků se nesmějí lišit od data, k němuž svou účetní závěrku sestavuje skupina, o více než tři měsíce.
- Menšinový podíl je v rozvaze vykazován v rámci vlastního kapitálu. Ve výsledovce je hospodářský výsledek skupiny rozdělen mezi menšinové podílníky a akcionáře mateřského podniku.
- V individuální účetní závěrce mateřského podniku jsou veškeré jeho podíly v dceřiných a přidružených podnicích a ve spoluovládaných jednotkách (s výjimkou těch, které jsou zařazeny mezi určené k prodeji v souladu se standardem IFRS 5) zaúčtovány v pořizovacích nákladech nebo v souladu se standardem IAS 39.

Interpretace

SIC 12 - Konsolidace - jednotky zvláštního určení

Účetní jednotka zahrne do konsolidace také jednotku se zvláštním určením (vytvořenou pro splnění úzce a jasně definovaného cíle) v zásadě tehdy, pokud je tato jednotka účetní jednotkou ovládána.

Porovnání s ČÚL

Podle ČÚL je v rámci nekonsolidované účetní závěrky možné investice v ovládaných společnostech vykazovat v pořizovací hodnotě nebo ekvivalenční metodou.

Výjimky z povinnosti sestavovat konsolidovanou účetní závěrku jsou odlišné. Příkladem jsou nekótované společnosti, které nejsou povinny sestavovat konsolidovanou účetní závěrku, pokud nesplní kritéria úhrnu aktiv, obratu a průměrného počtu zaměstnanců.

IAS 28 – Investice do přidružených podniků

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl Popsat postup při zachycení investic do přidružených podniků, v nichž má investor podstatný vliv.

Shrnutí

- Standard se vztahuje na veškeré podíly v podnicích, v nichž investor uplatňuje podstatný vliv, s výjimkou případů, kdy je investorem organizace rizikového kapitálu, podílový fond nebo investiční fond a rozhodne se ocenit tyto investice reálnou hodnotou vykázanou v zisku nebo ztrátě v souladu se standardem IAS 39.
- Podíly v přidružených podnicích, které jsou zařazeny mezi investice držené k prodeji podle standardu IFRS 5, jsou zaúčtovány v souladu se zmíněným standardem.
- Investor musí u všech ostatních investic do přidružených podniků, v nichž uplatňuje podstatný vliv, použít metodu ekvivalence.
- Existuje vyvratitelný předpoklad určující, že podstatný vliv má investor, který drží přímo či nepřímo více než 20 % hlasovacích práv přidruženého podniku.

- Investice do přidružených podniků je ekvivalenční metodou původně zachycena v pořizovací ceně. Následně je její účetní hodnota upravována tak, aby byl zachycen podíl investora na zisku nebo ztrátě přidruženého podniku vytvořených po datu akvizice. Výsledovka investora zobrazuje podíl investora na zisku nebo ztrátě přidruženého podniku po datu akvizice.
- Účetní pravidla používaná přidruženým podnikem se musejí shodovat s pravidly, která používá investor.
- Pokud je účetní závěrka přidruženého podniku sestavena k datu vykazání, které se liší od data vykazání investora, nesmí být tento rozdíl větší než tři měsíce.
- I v případě, kdy investor nesestavuje konsolidovanou účetní závěrku, neboť např. nemá žádné dceřiné podniky, je vyžadováno použití metody ekvivalence. Investor ovšem při prezentování individuální účetní závěrky sestavené v souladu se standardem IAS 27 nepoužije metodu ekvivalence, ale zaúčtuje investici buď v pořizovacích nákladech, nebo podle IAS 39.
- Požadavek na ověřování snížení hodnoty v souladu se standardem IAS 36 - Snížení hodnoty aktiv. Použití jsou indikátory snížení hodnoty popsány v IAS 39.

Interpretace Žádné.

Porovnání s ČÚL V rámci individuální účetní závěrky je možné investice v ovládaných společnostech vykazovat v pořizovací hodnotě nebo ekvivalenční metodou. Při účtování o investici do přidruženého podniku je vyžadováno u investora použití ekvivalenční metody, což odpovídá IFRS.

Uvedení podílu investora na ziscích a ztrátách přidruženého podniku je vždy po zdanění.

Neexistuje specifický předpis na řešení problematiky investic do přidruženého podniku, obecně však platí požadavek pro snížení hodnoty aktiv.

IAS 29 – Vykazování v hyperinflačních ekonomikách

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 1990 nebo po tomto datu.

Cíl Vymezit konkrétní pravidla pro účetní jednotky, které vykazují hodnoty v účetní závěrce v měně hyperinflační ekonomiky a zajistit tak, aby předkládané finanční údaje byly smysluplné.

Shrnutí

- Účetní závěrka účetní jednotky, která vykazuje v měně hyperinflační ekonomiky, se vyjadřuje zúčtovací jednotkou běžnou k rozvahovému dni.
- Srovnatelné údaje za předchozí období se také uvádějí zúčtovací jednotkou běžnou k rozvahovému dni.
- Obecně se za hyperinflační považuje ekonomika, v níž kumulativní míra inflace v průběhu tří let dosahuje 100%.

Interpretace

IFRIC 7 – Použití metody přepracování výkazů v IAS 29

Stane-li se z ekonomiky funkční měny účetní jednotky ekonomika hyperinflační, musí účetní jednotka dodržet požadavky standardu IAS 29, jako kdyby ekonomika byla vždy hyperinflační.

Porovnání s ČÚL Problematika hyperinflace není v ČÚL řešena.

IAS 30 – Zveřejnění údajů v účetních závěrkách bank a obdobných finančních institucí

Datum účinnosti

Účetní období začínající dnem 1. ledna 1991 nebo po tomto datu. S účinností od roku 2007 je standard nahrazen standardem IFRS 7.

Cíl

Stanovit správný postup při prezentaci a zveřejňování údajů v účetních závěrkách bank a obdobných institucí, který by doplnil požadavky ostatních standardů.

Shrnutí

- Standard požaduje, aby banky klasifikovaly položky v rozvaze a ve výsledovce podle druhů a vykazovaly aktiva v pořadí podle jejich relativní likvidity.
- Určuje bankám určité minimum položek, které se vykazují v rozvaze a ve výsledovce.
- Upřesňuje další informace, které mají být zveřejněny, včetně koncentrace aktiv, závazků a podrozvahových položek, ztrát z úvěrů a půjček, podmíněných závazků, aktiv poskytnutých do zástavy a všeobecných bankovních rizik.

Interpretace

Žádné.

Porovnání s ČÚL

Požadavky ČÚL na zveřejnění údajů finančních institucí se přibližují IFRS.

Finanční instituce mají samostatný formát rozvahy v souladu s příslušnou směrnicí Evropské unie, standardy IFRS určují formát účetních výkazů pouze rámcově (minimální obsah).

Vzhledem k tomu, že finanční instituce mají povinnost uvádět analýzu zbytkových splatností v příloze závěrky, neprovádí se rozlišení mezi krátkodobými a dlouhodobými položkami.

IAS 31 – Účasti ve společném podnikání

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl Stanovit účetní ošetření podílů ve společném podnikání bez ohledu na struktury nebo formy činnosti společného podnikání.

Shrnutí

- Standard se vztahuje na veškeré podíly v podnicích, v nichž investor vykonává společné řízení (společnou kontrolu), s výjimkou případů, kdy je investorem organizace rizikového kapitálu, podílový fond nebo investiční fond a rozhodne se ocenit tyto investice reálnou hodnotou vykázanou v zisku nebo ztrátě v souladu se standardem IAS 39.
- Hlavním znakem společného podnikání je smlouva o spoluovládání. Společné podnikání může mít podobu spoluovládaných operací, spoluovládaných aktiv nebo spoluovládaných jednotek. Jednotlivé typy se vykazují následujícím způsobem:
 - Spoluovládané operace - spoluvlastník zobrazuje ve své individuální i konsolidované účetní závěrce aktiva, která ovládá, náklady, které mu vznikají, a závazky, které na sebe bere, a svůj podíl na výnosech.
 - Spoluovládaná aktiva - spoluvlastník zobrazuje ve své individuální i konsolidované účetní závěrce svůj podíl na spoluovládaných aktivech, všechny závazky, které mu přímo vznikly, svůj podíl na závazcích vzniklých společnému podnikání společně všem spoluvlastníkům, všechny výnosy z prodeje nebo užití svého podílu na výstupu společného podnikání spolu se svým podílem na všech nákladech vzniklých společnému podnikání a všechny náklady, které mu přímo vznikly v souvislosti s jeho podílem ve společném podnikání.

- Spoluovládané jednotky - povolen je výběr ze dvou účetních postupů:
 - poměrná konsolidace - podle této metody je v rozvaze spoluvlastníka vykázán jeho podíl na aktivech, která spoluovládá, a jeho podíl na závazcích, za něž je spoluodpovědný. Ve výsledovce spoluvlastníka jsou vykázány jeho výnosy ze spoluovládané jednotky a jeho náklady s ní spojené;
 - metoda ekvivalence popsaná v IAS 28.
- Podíly ve spoluovládaných jednotkách, které jsou klasifikovány jako držené k prodeji podle standardu IFRS 5, jsou zaúčtovány v souladu se zmíněným standardem.
- I v případě, že spoluvlastník nesestavuje konsolidovanou účetní závěrku (neboť např. nemá žádné dceřiné podniky), je vyžadováno použití metody poměrné konsolidace/ ekvivalence. V individuální účetní závěrce spoluvlastníka dle vymezení ve standardu IAS 27 však musejí být podíly ve společném podnikání zaúčtovány buď v pořizovací ceně, nebo v souladu se standardem IAS 39.

Interpretace

SIC 13 - Spoluovládané jednotky - nepeněžní vklady spoluvlastníka

Obecně se považuje za správné uznání poměrného podílu na ziscích a ztrátách z nepeněžních vkladů výměnou za majetkový podíl.

Porovnání s ČÚL

V ČÚL nejsou typy společného podnikání ve smyslu IFRS definovány. Při vykazování o spoluovládané jednotce se postupuje stejně jako u ovládané jednotky, tj. používá se metoda poměrné konsolidace, v samostatné účetní závěrce je majetkový podíl oceněn pořizovací cenou nebo ekvivalenční metodou. Vklady do spoluovládaných jednotek nejsou dle ČÚL řešeny.

Spoluovládané operace a spoluovládaná aktiva mají obvykle formu sdružení, o poměrnou část nákladů a výnosů se upravuje hospodářský výsledek účastníka sdružení, vzájemné vztahy mezi účastníky sdružení se vykazují v pohledávkách a závazcích.

Spoluovládané operace nejsou specificky řešeny ani definovány, v praxi se v účetních výkazech postupuje obdobně jako u IFRS, zveřejnění v příloze nejsou požadována.

Spoluovládaná aktiva nejsou specificky řešena ani definována, obvykle se účtuje a vyazuje dle právní formy.

IAS 32 - Finanční nástroje: zveřejňování a vykazování

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu. Ustanovení o zveřejňování informací v účetní závěrce jsou nahrazena přijetím standardu IFRS 7, který vstoupil v platnost v roce 2007.

Cíl Stanovit základy pro klasifikaci a vykazování finančních nástrojů jako závazků nebo kapitálových nástrojů a pro kompenzaci finančních aktiv a závazků.

Shrnutí

- Emitent klasifikuje finanční nástroj jako závazek nebo kapitálový nástroj následovně:
 - podle podstaty, nikoli formy nástroje,
 - klasifikace se provádí k datu vydání a po tomto datu se nemění,
 - nástroj je finančním závazkem, pokud emitentovi vzniká závazek dodat druhé straně hotovost nebo jiné finanční aktivum, nebo pokud má vlastník právo vyžadovat hotovost nebo jiné finanční aktivum. Příkladem jsou umořitelné prioritní akcie;
 - pokud v souvislosti s finančním nástrojem nevzniká emitentovi takovýto smluvní závazek, jedná se o kapitálový nástroj,
 - úroky, dividendy, zisky a ztráty týkající se nástroje klasifikovaného jako závazek jsou vykazovány jako výnosy, respektive náklady.
- Při emisi musí emitent odděleně klasifikovat závazek a kapitálovou složku složeného finančního nástroje, jakým je konvertibilní dluhopis a dluhový nástroj s oddělitelnými právy nebo warranty.
- Finanční aktivum a finanční závazek lze započíst a v rozvaze uvádět v čisté částce jen tehdy, pokud účetní jednotka má právně vymahatelné právo tyto částky kompenzovat a má v úmyslu vypořádat příslušné aktivum a příslušný závazek v čisté výši nebo realizovat příslušné aktivum a zároveň vypořádat příslušný závazek.
- Pořizovací cena vlastních akcií je odečtena z vlastního kapitálu a zpětný prodej vlastních akcií je kapitálovou transakcí, a nemá tedy dopad do hospodářského výsledku.

- Náklady na emisi nebo zpětné pořízení kapitálových nástrojů (s výjimkou podnikové kombinace) jsou zaúčtovány jako snížení vlastního kapitálu bez zohlednění jakýchkoli souvisejících daňových výhod.
- Požadavky na zveřejnění:
 - pravidla a postupy týkající se řízení rizik a zajištění,
 - pravidla spojená se zajišťovacím účetnictvím a zisky a ztráty ze zajištění,
 - podmínky a účetní pravidla týkající se všech finančních nástrojů,
 - informace o výši úrokového rizika, jemuž je účetní jednotka vystavena,
 - informace o výši úvěrového rizika, jemuž je účetní jednotka vystavena,
 - informace o reálné hodnotě veškerých finančních aktiv a závazků, kromě těch, u kterých není možné reálnou hodnotu spolehlivě určit,
 - informace o odúčtování, kolaterálu, o snížení hodnoty, o nedodržených závazcích a podmínkách a o reklasifikacích.

Interpretace

IFRIC 2 - Členské podíly v družstevních účetních jednotkách

Členské podíly v družstvech jsou považovány za závazky, pokud družstvo nemá právo požadovat splacení.

Porovnání s ČÚL

U finančních institucí se pravidla pro vykazování finančních nástrojů velice přibližují IFRS, určité rozdíly však existují u podnikatelských subjektů.

IAS 33 – Zisk na akcii

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl

Předepsat pravidla pro určení a vykazání zisku na akcii s cílem zlepšit porovnávání výkonnosti mezi různými účetními jednotkami za stejné období a mezi různými obdobími téže účetní jednotky. IAS 33 se zaměřuje na výpočet jmenovatele ukazatele zisku na akcii.

Shrnutí

- Vztahuje se na účetní jednotky, jejichž akcie jsou veřejně obchodované, na účetní jednotky, které jsou v procesu emitování akcií, a na všechny ostatní účetní jednotky, které dobrovolně zveřejňují zisk na akcii.

- Zisk na akcii musí být vykázán pro zisk nebo ztrátu připadající držitelům kmenových akcií mateřského podniku (ve výsledovce), pro zisk nebo ztrátu z pokračujících činností připadající držitelům kmenových akcií mateřského podniku (ve výsledovce) a pro veškeré ukončované činnosti (ve výsledovce nebo v komentáři k účetní závěrce).
- Ve výsledovce se uvádí základní a zředěný zisk na akcii:
 - pro každou třídu kmenových akcií, která představuje jiné právo na podíl na zisku daného období,
 - se stejnou významností,
 - za všechna vykazovaná období.
- V konsolidované účetní závěrce odráží zisk na akcii zisky náležející akcionářům mateřského podniku.
- Zředěním se rozumí snížení zisku na akcii nebo zvýšení ztráty na akcii za předpokladu, že dojde k přeměně konvertibilních nástrojů, k uplatnění opcí či warrantů nebo k emisi kmenových akcií při splnění určitých stanovených podmínek.
- Výpočet základního zisku na akcii:
 - čítel: musí být odečteny veškeré náklady, včetně daní, menšinové podíly i preferenční dividendy,
 - jmenovatel: vážený aritmetický průměr počtu akcií v daném období.
- Výpočet zředěného zisku na akcii:
 - čítel: čistý zisk nebo ztráta připadající na kmenové akcie se zvýší o zdaněný vliv dividend a úroků uznaných za dané období a vztahujících se k ředícím potenciálním kmenovým akciím (jako opce, warranty, konvertibilní cenné papíry a podmíněné pojistné smlouvy) a je dále upraven o všechny další změny ve výnosech a nákladech, které by vyplývaly z přeměny ředících potenciálních kmenových akcií,
 - jmenovatel: měl by být upraven o počet akcií, které by byly vydány při přeměně všech ředících potenciálních kmenových akcií na kmenové akcie,
 - vlivy antiředících potenciálních kmenových akcií jsou při výpočtu zředěného zisku na akcii ignorovány.

Interpretace Žádné.

Porovnání s ČÚL ČÚL tuto oblast neřeší.

IAS 34 – Mezitímní účetní výkaznictví

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 1999 nebo po tomto datu.

Cíl Stanovit minimální obsah mezitímní účetní závěrky a určit pravidla vykazování a oceňování v mezitímních účetních závěrkách.

- Shrnutí**
- Vztahuje se pouze na účetní jednotky, které musejí zveřejňovat mezitímní účetní závěrky v souladu s IFRS nebo které tyto závěrky zveřejňují z vlastní vůle.
 - Národní regulační orgány (nikoli IAS 34) určují:
 - které účetní jednotky mají zveřejňovat mezitímní účetní závěrku,
 - s jakou pravidelností,
 - jak dlouho po skončení mezitímního období.
 - Mezitímní účetní závěrka je úplnou nebo zkrácenou účetní závěrkou za období kratší než úplné účetní období podniku.
 - Minimálními součástmi mezitímní účetní závěrky jsou zkrácená rozvaha, výsledovka, výkaz změn vlastního kapitálu, výkaz peněžních toků a vybrané vysvětlující poznámky.
 - Standard vymezuje, za která srovnatelná období má být mezitímní účetní závěrka sestavena.
 - Významnost vychází z vykazovaných účetních údajů mezitímního období, nikoli z předpokládaných ročních údajů.
 - Příloha k mezitímní účetní závěrce má poskytnout objasnění událostí a transakcí důležitých pro porozumění změn, ke kterým došlo od data poslední roční účetní závěrky.
 - Stejná účetní pravidla, jaká jsou použita v případě roční účetní závěrky.
 - Výnosy a náklady jsou účtovány v okamžiku vzniku, nejsou časově rozlišovány ani odhadovány.
 - Změna v účetních pravidlech - dříve vykázaná mezitímní období jsou přepracována.

Interpretace **IFRIC 10 - Mezitímní účetní výkaznictví a snížení hodnoty**

V případech, kdy účetní jednotka vykázala ztrátu ze snížení hodnoty v mezitímním období v souvislosti s goodwillem nebo investicí do kapitálového nástroje či finančního aktiva vykazovaného v pořizovací ceně, toto snížení hodnoty by nemělo být zrušeno ani v následujících mezitímních účetních závěrkách ani v roční účetní závěrce.

Porovnání s ČÚL ČÚL mezitímní účetní závěrku definuje v zákoně o účetnictví jako účetní závěrku sestavenou na základě požadavků zvláštních předpisů v průběhu účetního období i k jinému okamžiku než ke konci rozvahového dne. V případě sestavení mezitímní účetní závěrky se neuzavírají účetní knihy a je možné provést omezenou inventarizaci.

IAS 36 – Snížení hodnoty aktiv

Datum účinnosti Vztahuje se na goodwill a nehmotná aktiva pořízená podnikovou kombinací, u níž připadlo datum smlouvy na 31. březen 2004 nebo na pozdější datum, a na všechna ostatní aktiva od období začínajícího dne 31. března 2004 nebo po tomto datu.

Cíl Zajistit, aby aktiva účetní jednotky byla vedena v částce, která není vyšší než jejich zpětně získatelná částka, a definovat postup při výpočtu zpětně získatelné částky.

Shrnutí

- IAS 36 se používá pro veškerá aktiva s výjimkou zásob (viz IAS 2 - Zásoby), aktiv vzniklých ze smluv o zhotovení (viz IAS 11 – Smlouvy o zhotovení), odložených daňových pohledávek (viz IAS 12 - Daně ze zisku), aktiv vyplývajících ze zaměstnaneckých požitků (viz IAS 19 -Zaměstnanecké požitky), finančních aktiv (viz IAS 39 - Finanční nástroje: účtování a oceňování), investic do nemovitostí oceňovaných reálnou hodnotou (viz IAS 40 - Investice do nemovitostí), biologických aktiv týkajících se zemědělské činnosti a oceněných reálnou hodnotou sníženou o odhadované náklady prodeje (viz IAS 41 - Zemědělství).
- Ztráta ze snížení hodnoty je zachycena, jestliže účetní hodnota aktiva převyšuje jeho zpětně získatelnou hodnotu.
- Ztráta ze snížení hodnoty je u aktiv oceněných pořizovací cenou zachycena jako náklad ve výsledce, u přeceněných aktiv je zachycena jako snížení přírůstku z přecenění tohoto aktiva.
- Zpětně získatelná částka je vyšší z reálné hodnoty aktiva snížené o náklady na prodej a jeho hodnoty z užívání.
- Hodnota z užívání je současná hodnota odhadovaných budoucích peněžních toků, které účetní jednotka očekává, že získá ze stálého užívání aktiva a z jeho pozbytí na konci doby jeho použitelnosti.

- Diskontní sazba je sazbou před zdaněním a vyjadřuje běžné tržní odhady časové hodnoty peněz a rizik specifických pro dané aktivum. Diskontní sazba neodráží rizika, o která byly odhady budoucích peněžních toků upraveny, a měla by se rovnat výnosnosti, kterou by investoři požadovali, kdyby zvolili investici, jež by vytvářela vyšší peněžních toků obdobnou té, kterou účetní jednotka očekává z daného aktiva.
- Ke každému rozvahovému dni se prověří, zda neexistuje náznak, že aktivum může mít sníženou hodnotu. Existuje-li takový náznak, vypočte se zpětně získatelná částka.
- U goodwillu a všech ostatních položek nehmotných aktiv s neurčitou dobou životnosti musí být snížení hodnoty ověřováno nejméně jednou ročně a k těmto položkám musí být vypočítávána zpětně získatelná částka.
- Není-li možné odhadnout zpětně získatelnou částku jednotlivého aktiva, účetní jednotka stanovuje zpětně získatelnou částku penězotvorné jednotky, k níž aktivum náleží. Test na snížení hodnoty by měl být proveden na nejmenší skupině penězotvorných jednotek, na které je goodwill sledován pro účely interního řízení, a to za předpokladu, že jednotka nebo skupina jednotek, které je goodwill přiřazen, není větší než segment dle standardu IAS 14 (nebo provozní segment dle IFRS 8).
- V některých případech je dovoleno zrušení ztrát ze snížení hodnoty aktiv z předchozích let (u goodwillu je to zakázáno).

Interpretace

IFRIC 10 Mezitimní účetní výkaznictví a snížení hodnoty

V případech, kdy účetní jednotka vykázala ztrátu ze snížení hodnoty v mezitimním období v souvislosti s goodwillem nebo investicí do kapitálového nástroje či finančního aktiva vykazovaného v pořizovací ceně, toto snížení hodnoty by nemělo být zrušeno ani v následujících mezitimních účetních závěrkách ani v roční účetní závěrce.

Porovnání s ČÚL Snížení hodnoty aktiv pro dlouhodobý majetek se zohledňuje buď opravnou položkou (dočasné snížení hodnoty), nebo mimořádným odpisem (trvalé snížení hodnoty). Postup pro snížení hodnoty není přesně definován.

Neexistují podrobnější požadavky pro vyčíslení snížení hodnoty aktiv, existují pouze obecné požadavky na zohlednění snížení hodnoty aktiv a zohlednění veškerých budoucích rizik a ztrát.

IAS 37 – Rezervy, podmíněné závazky a podmíněná aktiva

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. července 1999 nebo po tomto datu.

Cíl Stanovit vhodná kritéria uznávání a východiska oceňování rezerv, podmíněných závazků a podmíněných aktiv a zajistit, aby v komentáři v účetní závěrce byly zveřejněny dostatečné informace umožňující uživatelům porozumět jejich podstatě, časovému rozvržení a hodnotě. Cílem IAS 37 je tedy zajistit, aby byly v účetní závěrce uváděny pouze existující závazky. Plánované budoucí výdaje, i takové, které byly schváleny představenstvem či jiným obdobným řídicím orgánem, nejsou uznávány. Uznávány nejsou ani rezervy na ztráty kryté vlastním pojištěním, obecné nejistoty a další události, k nimž dosud nedošlo.

Shrnutí

- Rezerva je vykázána tehdy, existuje-li současný závazek jako důsledek minulé události, je pravděpodobné, že k vypořádání závazku bude nezbytný odtok prostředků a že může být proveden spolehlivý odhad výše závazku.
- Částka vykázána jako rezerva je nejlepším odhadem výdajů, které budou nezbytné k vypořádání současného závazku vykazaného k rozvahovému dni.
- Vyžaduje prověrku rezervy ke každému rozvahovému dni tak, aby zohledňovala aktuální odhady.
- Rezerva smí být použita pouze na výdaje, na které byla původně vytvořena.
- Příkladem rezerv mohou být rezervy na nevýhodné smlouvy, restrukturalizační rezervy, rezervy na záruky, vrácení peněz zákazníkům a sanace.

- U každé skupiny rezerv musí být v účetní závěrce zveřejněny velmi podrobné informace, včetně jejich popisu a výše.
- Podmíněné závazky vznikají v případě, že:
 - existuje možný závazek, který bude potvrzen budoucí událostí, jež není pod kontrolou účetní jednotky, nebo
 - existuje současný závazek, který může, ale pravděpodobně nebude, vyžadovat odtok prostředků, nebo není možné dostatečně spolehlivě odhadnout výši současného závazku (jedná se o ojedinělý případ).
- Účetní jednotky nemají účtovat o podmíněných závazcích, pouze o nich zveřejňovat požadované informace, s výjimkou případů, kdy je pravděpodobnost odtoku prostředků představujících ekonomický prospěch příliš malá. V tom případě není nutné ani zveřejnění informací v komentáři.
- Podmíněné aktívum vzniká v případě, kdy je přítok ekonomického prospěchu pravděpodobný, avšak není jistý, a závisí na události, která není pod kontrolou účetní jednotky.
- Podmíněná aktiva se zveřejňují v komentáři. V případě, že je realizace příjmu prakticky jistá, není odpovídající aktívum podmíněným aktivem a je vhodné jeho vykázání.

Interpretace

IFRIC 1 - Změny v existujících ukončeních provozu, uvedených do původního stavu a obdobných závazcích

Rezerva se upraví o změny v hodnotě nebo v časové povaze budoucích nákladů a o změny v diskontní sazbě vycházející z tržních hodnot.

IFRIC 5 - Práva na podíly na fondech vytvořených na demontáž, ukončení provozu, uvedení do původního stavu a ekologickou likvidaci

Interpretace se zabývá zachycením podílů na fondech založených k financování některých nebo veškerých nákladů na demontáž aktiva nebo provedení ekologické likvidace v účetní závěrce přispěvatele.

IFRIC 6 – Závazky vznikající z působení na zvláštním trhu - elektrický a elektronický odpad

IFRIC 6 dává pokyn k zaúčtování závazků z titulu odpadních nákladů elektrických a elektrotechnických zařízení. Zvláště popisuje příslušný moment pro uznání závazku k příspěvku na odpadní náklady na základě podnikového podílu na trhu v rozhodném období. Interpretace usuzuje, že událostí zakládající závazek je působení na trhu během rozhodného období.

Porovnání s ČÚL Rámcová úprava je srovnatelná s IFRS, avšak podmínky pro tvorbu rezerv nejsou přesně definovány. V účetnictví podnikatelů existuje pouze obecný požadavek tvorby rezerv na rizika a ztráty z podnikání a na restrukturalizaci. Obecně je třeba vytvářet rezervy na budoucí rizika.

Zákon o rezervách upravuje pouze tvorbu zákonných rezerv tvořených na budoucí náklady na opravy dlouhodobého hmotného majetku. Tyto rezervy se považují za daňově odčitatelný náklad.

V systému IFRS není možné vytvářet všeobecné rezervy ani rezervy na budoucí opravy majetku.

IAS 38 – Nehmotná aktiva

Datum účinnosti Vztahuje se na nehmotná aktiva získaná v podnikové kombinaci, u níž připadlo datum smlouvy na 31.březen 2004 nebo na pozdější datum, a dále na všechna ostatní nehmotná aktiva od období začínajícího 31. března 2004 nebo později.

Cíl Stanovit pravidla účetního postupu při zachycování, oceňování a zveřejňování informací o nehmotných aktivech, kterými se konkrétně nezabývá jiný standard.

Shrnutí

- Nehmotné aktivum je uznáno, ať již bylo pořízeno koupí nebo vytvořeno vlastní činností, jestliže:
 - je pravděpodobné, že budoucí ekonomické užítky, které jsou přiřaditelné aktivu, poplynou do účetní jednotky, a
 - je možné spolehlivě vyjádřit náklady spojené s pořízením nehmotného aktiva.
- Jsou stanoveny další kritéria pro uznání nehmotných aktiv vytvořených vlastní činností.
- Veškeré výdaje na výzkum se zahrnují do nákladů v období, ve kterém vznikly.

- Náklady na vývoj jsou aktivovány pouze tehdy, je-li prokázána technická proveditelnost dokončení nehmotného aktiva, které bude možné využívat nebo prodat.
- Nehmotná aktiva, včetně projektu probíhajícího výzkumu a vývoje, získaná v rámci podnikové kombinace mají být uznána odděleně od goodwillu, jestliže vyplývají ze smluvních nebo zákonných práv nebo pokud jsou oddělitelná od podnikatelské činnosti.
- Nehmotná aktiva vytvořená vlastní činností, jako například goodwill, značky, obchodní značky, názvy periodik, klientské databáze, zřizovací výdaje, náklady na odbornou přípravu, náklady na reklamu a na přemístění se neuznávají jako nehmotná aktiva.
- Pokud nehmotné aktivum nesplňuje kritéria pro uznání nehmotného aktiva ani nespadá do rozsahu vymezeného definicí, jsou výdaje na nehmotnou položku zahrnuty do nákladů v období, kdy vzniknou, s výjimkou případů, kdy je položka získána v rámci podnikové kombinace akvizicí podniku. Za takových okolností se pořizovací náklady přiřazují ke goodwillu k datu akvizice.
- Pro účely následného účtování se nehmotná aktiva dělí na:
 - aktiva s neurčitou dobou použitelnosti: není možno předvídat konec období, po které lze očekávat, že bude aktivum vytvářet čistý peněžní tok ve prospěch účetní jednotky; „neurčitá“ doba použitelnosti neznamená „neomezená“; a
 - aktiva s konečnou dobou použitelnosti: doba, po kterou budou aktiva přinášet účetní jednotce prospěch, je vymezena.
- Účetní jednotka si jako své účetní pravidlo stanoví buď model oceňování pořizovacími náklady, nebo model přeceňování (ten je povolen pouze za určitých okolností-viz níže). V případě modelu oceňování pořizovacími náklady jsou aktiva oceněna pořizovacími náklady sníženými o veškeré oprávky a kumulované ztráty ze snížení hodnoty.
- Má-li nehmotné aktivum kótovanou tržní cenu na aktivním trhu (což je neobvyklé), smí si účetní jednotka zvolit jako své účetní pravidlo model přeceňování, podle něhož se aktivum oceňuje hodnotou po přecenění, která odpovídá reálné hodnotě k datu přecenění, snížené o veškeré následné odpisy a všechny následné kumulované ztráty ze snížení jeho hodnoty.

- Náklady na pořízení (zbytková hodnota je obvykle nulová) nehmotného aktiva s konečnou dobou použitelnosti se odepisují po tuto přesně vymezenou dobu. Existují-li náznaky toho, že účetní hodnota převyšuje zpětně získatelnou částku nehmotného aktiva, musí být provedeno testování případného snížení jeho hodnoty podle standardu IAS 36.
- Nehmotná aktiva s neurčitou dobou použitelnosti nejsou odepisována, ale u těchto aktiv musí být ke každému rozvahovému dni proveden test na snížení hodnoty. Pokud je zpětně získatelná částka nižší než účetní hodnota, je zaúčtována ztráta ze snížení hodnoty. Při ověřování snížení hodnoty je nutné posoudit také to, zda příslušné nehmotné aktivum bude i nadále s neurčitou dobou použitelnosti.
- V souladu s modelem přecenění se musí přecenění provádět pravidelně. Přecenění musejí být vždy všechna aktiva v dané třídě (kromě případů, kdy pro určité aktivum neexistuje žádný aktivní trh). Pokud se účetní hodnota nehmotného aktiva v důsledku jeho přecenění zvýší, je toto zvýšení připsáno přímo ve prospěch vlastního kapitálu v položce přírůstek z přecenění. Snížení z přecenění aktiva je odepsáno přímo z vlastního kapitálu z položky přírůstek z přecenění, až do výše celého kladného zůstatku této položky pro dané aktivum, zbytek se účtuje do výsledovky. Při prodeji nebo vyřazení přeceněného aktiva zůstává přírůstek z přecenění ve vlastním kapitálu a není převáděn do výsledovky.
- Následné výdaje na nehmotné aktivum vynaložené po jeho nákupu či dokončení se běžně zahrnují do nákladů. Kritéria pro uznání aktiva jsou splněna jen zřídkakdy.

Interpretace

SIC 32 - Nehmotná aktiva - Náklady na webové stránky

Některé úvodní náklady na vývoj infrastruktury a na grafické návrhy, které vzniknou ve spojitosti s vývojem webových stránek, mohou být aktivovány.

Porovnání s ČÚL Nehmotný majetek se podle ČÚL odepisuje po dobu použitelnosti, která musí být vždy určena, v souladu s odpisovým plánem.

Zřizovací výdaje nejsou podle IFRS považovány za nehmotný majetek, ale náklad běžného období.

Podle ČÚL je možné náklady na výzkum a vývoj účtovat na účet „Komplexní náklady příštích období“ a zúčtovat nejpozději do 4 let od zaúčtování. Kategorie „Komplexní náklady příštích období“ není v IFRS definována. Položky komplexních nákladů příštích období je nutné individuálně posoudit a dle obecných pravidel buď zahrnout do pořizovací ceny souvisejícího aktiva, nebo vykázat v nákladech.

Nelze použít model přeceňování.

IAS 39 – Finanční nástroje: účtování a oceňování

Datum účinnosti

Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu, s výjimkou požadavků spojených s možností ocenění reálnou hodnotou, účtování o zajištění peněžních toků v případě plánovaných transakcí v rámci skupiny a finančních záruk, které byly novelizovány v letech 2004 a 2005 a které vstupují v účinnost 1. ledna 2006.

Cíl

Stanovit principy účtování, odúčtování a oceňování finančních aktiv a finančních závazků.

Shrnutí

- V rozvaze musejí být zaúčtována všechna finanční aktiva a všechny finanční závazky včetně všech derivátů a některých vložených derivátů.
- Při prvotním zaúčtování se finanční nástroje oceňují reálnou hodnotou k datu pořízení nebo vydání. Reálná hodnota se obvykle rovná jejich pořizovací ceně, ale v některých případech je nutné provést úpravu.
- Účetní jednotka si může zvolit, zda bude účtovat nákupy a prodeje cenných papírů obchodovaných na trhu konzistentně buď k datu obchodu, nebo k datu vypořádání. Je-li uplatněno účtování k datu vypořádání, vyžaduje standard IAS 39 účtování o některých změnách hodnot mezi daty obchodu a vypořádání.
- Pro účely ocenění finančního aktiva po výchozím uznání rozlišuje standard IAS 39 následující čtyři kategorie:
 1. úvěry a pohledávky, které nejsou určené k obchodování,

2. investice držené do splatnosti, např. dluhové cenné papíry a umořitelné prioritní akcie, které účetní jednotka zamýšlí a zároveň je schopna držet do splatnosti. Pokud účetní jednotka prodá investici drženou do splatnosti (s výjimkou mimořádných okolností), musí být všechny její další investice držené do splatnosti v běžném účetním období a v následujících dvou účetních obdobích reklasifikovány do kategorie realizovatelných finančních aktiv (skupina 4 níže),
 3. finanční aktiva oceněná reálnou hodnotou vykázaná do zisku nebo ztráty, k nimž patří aktiva určená k obchodování (finanční aktiva pořízená za účelem vytvoření zisku z krátkodobých pohybů cen) a veškerá ostatní finanční aktiva označená účetní jednotkou („možnost ocenění reálnou hodnotou“). Derivátová aktiva patří vždy do této kategorie, s výjimkou případů, kdy fungují jako zajišťovací (hedgingový) nástroj;
 4. realizovatelná finanční aktiva - všechna finanční aktiva, která nejsou zařazena do žádné z výše uvedených kategorií. Patří sem všechny investice do kapitálových nástrojů, které nejsou ve výsledovce oceněné reálnou hodnotou. Účetní jednotka může dále jako realizovatelná finanční aktiva klasifikovat i úvěry a pohledávky.
- V roce 2005 omezila rada IASB používání „možnosti ocenění reálnou hodnotou“ (viz bod 3 výše) na ty finanční nástroje, které jsou při prvotním zaúčtování zařazeny do jedné z těchto kategorií:
1. nástroje určené k obchodování,
 2. nástroje, u kterých možnost ocenění reálnou hodnotou eliminuje účetní nesoulad, který by jinak vznikl při ocenění aktiv nebo závazků nebo uznání výnosů či ztrát z nich na jiném základě,
 3. nástroje, které jsou součástí skupiny finančních aktiv, finančních závazků nebo obou skupin, které spravuje a jejichž výkonnost hodnotí vedení na základě reálné hodnoty podle zdokumentovaného řízení rizik nebo investiční strategie,
 4. nástroje, které obsahují jeden nebo více vložených derivátů. Kromě případů, kdy vložený derivát významně nepozměňuje související peněžní tok, nebo pokud je zřejmé (s drobnou nebo žádnou analýzou), že rozdělení je zakázáno.

- Následné zachycení:
 - všechna finanční aktiva z 1. a 2. kategorie jsou v návaznosti na ověření snížení hodnoty oceněna v zůstatkové hodnotě,
 - všechna finanční aktiva ve 3. kategorii jsou oceněna reálnou hodnotou a změny v jejich hodnotě jsou vykázány ve výnosech nebo nákladech,
 - všechna finanční aktiva ze 4. kategorie jsou v rozvaze oceněna reálnou hodnotou a v návaznosti na ověření snížení hodnoty jsou změny v jejich hodnotě účtovány do vlastního kapitálu. V případě trvalého snížení hodnoty daného finančního nástroje je tato částka odúčtována z vlastního kapitálu do hospodářského výsledku. Není-li možné reálnou hodnotu realizovatelného finančního aktiva spolehlivě určit, je takové aktivum oceněno pořizovací cenou.
- Po pořízení je většina finančních závazků oceněna částkou prvotního zaúčtování po odečtení splátek jistiny a amortizace. Následující tři skupiny závazků jsou oceněny reálnou hodnotou a změny v jejich hodnotě jsou vykázány v hospodářském výsledku:
 - derivátové závazky,
 - závazky určené k obchodování (krátký prodej), a
 - všechny závazky, které účetní jednotka označí při prvotním zaúčtování jako nástroj oceňovaný v reálné hodnotě vykázané do zisku nebo ztráty („možnost ocenění reálnou hodnotou“). Používání „možnosti ocenění reálnou hodnotou“ bylo v roce 2005 omezeno - viz výše.)
- Reálná hodnota je částka, za kterou by mohlo být aktivum směněno nebo závazek vypořádán mezi znalými a ochotnými stranami za obvyklých podmínek. Standard IAS 39 vymezuje pořadí východisek pro stanovení reálné hodnoty:
 - nejlepším východiskem je kótovaná tržní cena na aktivním trhu,
 - v případě, že tato cena není k dispozici, použije účetní jednotka oceňovací techniku, která v maximální míře využívá tržních údajů a přihlíží k tržním transakcím uskutečněným v poslední době za obvyklých podmínek, odkazuje na aktuální reálnou hodnotu jiného nástroje, který je prakticky stejného charakteru, využívá analýz diskontovaných peněžních toků a modelů oceňování opcí.

- Standard IAS 39 vymezuje podmínky, které určují, zda byla kontrola nad finančním aktivem nebo závazkem převedena na jiný subjekt, a toto aktivum nebo závazek by tedy měly být vyňaty (odúčtovány) z rozvahy. Odúčtování není povoleno v rozsahu, v jakém si postoupitel ponechává účast na aktivu nebo část aktiva, které převedl.
- Zajišťovací účetnictví (zachycení dopadů po započtení změn v reálné hodnotě zajišťovacího nástroje a zajištěné položky na zisk nebo ztrátu za stejné období) je dovoleno účtovat pouze v některých případech, a to pokud je zajišťovací vztah jasně definován, měřitelný a vysoce účinný. Standard IAS 39 vymezuje tři druhy zajištění:
 - zajištění reálné hodnoty: jestliže účetní jednotka zajišťuje změnu reálné hodnoty zachyceného aktiva nebo závazku nebo závazného příslibu, je do výnosů nebo nákladů zaúčtována změna reálné hodnoty zajišťované položky i zajišťovacího nástroje;
 - zajištění peněžních toků: pokud účetní jednotka zajišťuje změny v budoucích peněžních tocích souvisejících se zachyceným aktivem nebo závazkem nebo s pravděpodobnou očekávanou transakcí, je změna reálné hodnoty zajišťovacího nástroje vykázána přímo ve vlastním kapitálu až do okamžiku, kdy se objeví zmíněné budoucí peněžní toky;
 - zajištění čisté investice do zahraniční jednotky: nakládá se s ním jako se zajištěním peněžních toků.
- Zajištění kurzového rizika u závazných příslibů může být účtováno jako zajištění reálné hodnoty nebo jako zajištění peněžních toků.
- Podle novely z roku 2005: měnové riziko spojené s vysoce pravděpodobnou očekávanou transakcí v rámci skupiny je dovoleno v konsolidované účetní závěrce klasifikovat jako zajišťovanou položku při zajištění peněžních toků, pokud se transakce uskuteční v různých měnách, ale nikoli ve funkční měně jednotky, která se transakce účastní, a měnové riziko ovlivní konsolidovanou účetní závěrku; a
- Pokud je na zajištění očekávané transakce v rámci skupiny možné aplikovat zajišťovací účetnictví, veškeré zisky nebo ztráty, které jsou uznány přímo do vlastního kapitálu v souladu s pravidly o zajišťovacím účetnictví ve standardu IAS 39, by měly být reklasifikovány do zisku nebo ztráty ve stejném období nebo obdobích, kdy měnové riziko zajištěné transakce ovlivňuje výsledek hospodaření.

- Podle dodatku týkajícího se „makro zajištění“ z roku 2004 může být zajištění úrokového rizika na úrovni portfolia (zajištění částky, nikoli konkrétního aktiva či závazku) považováno za zajištění reálné hodnoty.
- Podle dodatku o finančních zárukách z roku 2005 nyní spadají finanční záruky do rozsahu standardu IAS 39, s výjimkou případů, kdy účetní jednotka explicitně stanovila, že tyto smlouvy považuje za pojistné smlouvy a aplikovala účetnictví vhodné pro pojistné smlouvy. V takovém případě si emitent může zvolit, zda použije standard IAS 39, nebo IFRS 4. Toto lze stanovit individuálně pro jednotlivé smlouvy zvlášť, ale dřívější rozhodnutí již nelze změnit.
- Veškeré požadavky na zveřejnění údajů o finančních nástrojích jsou uvedeny ve standardu IAS 32, nikoli ve standardu IAS 39, a s účinností od roku 2007 se tyto požadavky přesunují do standardu IFRS 7.

Interpretace

IFRIC 9 - Přehodnocení vložených derivátů

Podle této interpretace rozhoduje účetní jednotka o tom, zda má být vložený derivát zaúčtován samostatně a odděleně od hostitelské smlouvy, ve chvíli, kdy se účetní jednotka poprvé stává stranou hostitelské smlouvy; toto rozhodnutí není následně přehodnocováno.

Stejně tak při prvním přijetí IFRS je třeba zvážit existující podmínky, kdy se účetní jednotka stala stranou hybridního (kombinovaného) nástroje, a ne kdy začala dodržovat standardy IFRS.

Účetní jednotka by měla přehodnotit svůj odhad pouze tehdy, pokud se změní podmínky dané smlouvy a pokud se očekávané budoucí peněžní toky vloženého derivátu, hostitelské smlouvy nebo obou významně změní v porovnání s původně očekávanými peněžními toky smlouvy.

Pokyny k používání standardu IAS 39

Implementační příručka standardu IAS 39 je součástí ročního vázaného vydání IFRS vydaného radou IASB.

Porovnání s ČÚL ČÚL je v oblasti finančních nástrojů velmi blízká standardům IFRS, zejména pokud jde o finanční instituce. V oblasti ČÚL pro podnikatele nejsou na rozdíl od IFRS některé specifické otázky řešeny (například oceňování a odúčtování finančních nástrojů). V záležitostech finančních nástrojů, které nejsou výslovně řešeny v ČÚL pro podnikatele, se odkazuje na předpisy pro finanční instituce.

Banky podléhají speciálním pravidlům tvorby opravných položek k úvěrům, které umožňují aplikaci IAS s drobnými rozdíly, jako jsou portfoliová opravná položka, klasifikace úvěrů a podobně.

IAS 40 – Investice do nemovitostí

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2005 nebo po tomto datu.

Cíl Stanovit pravidla účetního zobrazení investic do nemovitostí a vymezit související informace, které mají být zveřejněny v účetní závěrce.

Shrnutí

- Investicí do nemovitostí je pozemek nebo budova držená (vlastníkem nebo nájemcem v rámci finančního leasingu) za účelem dosažení příjmu z nájemného nebo kapitálového zhodnocení nebo obojího.
- IAS 40 se nevztahuje na vlastníkem užívané nemovitosti, na nemovitosti, které jsou stavěny nebo rekonstruovány pro budoucí užívání jako investice do nemovitostí, ani na nemovitosti určené k prodeji v rámci běžné činnosti.
- Dovoluje, aby si účetní jednotka zvolila model oceňování reálnou hodnotou, nebo model oceňování pořizovacími náklady.
 - model oceňování reálnou hodnotou: investice do nemovitosti je oceněna v reálné hodnotě a změny v ní jsou vykázány ve výsledovce; nebo
 - model oceňování pořizovacími náklady: investice do nemovitostí je zaúčtována v pořizovací ceně po odečtení oprav a kumulovaných ztrát ze snížení hodnoty. Reálná hodnota investice do nemovitostí musí být vždy zveřejněna.
- Zvolená metoda ocenění musí být aplikována na všechny investice do nemovitostí.

- Pokud účetní jednotka používá model oceňování reálnou hodnotou, ale při pořízení konkrétní nemovitosti je zřejmé, že nebude možné reálnou hodnotu nemovitosti průběžně stanovovat, je nemovitost zaúčtována podle modelu oceňování pořizovacími náklady a tato metoda je poté u této nemovitosti používána až do okamžiku jejího vyřazení.
- Přechod z jedné metody oceňování k druhé metodě je povolen v případě, že použití druhé metody povede ke správnějšímu vykázání (málo pravděpodobné u přechodu z modelu oceňování reálnou hodnotou na model oceňování pořizovacími náklady).
- Majetkový podíl držený nájemcem v případě operativního leasingu může být také klasifikován jako investice do nemovitostí za předpokladu, že nájemce používá model oceňování reálnou hodnotou podle IAS 40. V takovém případě by měl nájemce účtovat o leasingu jako o leasingu finančním.
- Informace, které jsou zveřejňovány v účetní závěrce:
 - způsob určení reálné hodnoty,
 - rozsah, ve kterém je reálná hodnota založena na ocenění nezávislým kvalifikovaným odhadcem,
 - kritéria použitá při zařazování majetku do kategorie investice do nemovitostí,
 - částky vykázané ve výsledovce.

Interpretace Žádné.

Porovnání s ČÚL Problematika investic do nemovitostí není v ČÚL pro podnikatele specificky řešena. Majetek je klasifikován jako dlouhodobý hmotný majetek a platí pro něj i pravidla pro vykazování, oceňování a odpisování dlouhodobého hmotného majetku.

Podle ČÚL pro pojišťovny se klasifikují veškeré nemovitosti v rámci položky „Finanční umístění“, oceňují se reálnou hodnotou a oceňovací rozdíly se vykazují v rámci vlastního jmění.

IAS 41 – Zemědělství

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2003 nebo po tomto datu.

Cíl Stanovit pravidla a postupy účtování o zemědělských činnostech spočívajících v řízení biologické přeměny biologických aktiv (rostlin a živočichů) v zemědělské výrobky.

Shrnutí

- Veškerá biologická aktiva jsou ke každému rozvahovému dni oceňována reálnou hodnotou sníženou o odhadnuté náklady prodeje. Výjimkou jsou případy, kdy není možné reálnou hodnotu spolehlivě určit.
- Zemědělská produkce je v okamžiku sklizně oceňována reálnou hodnotou sníženou o odhadnuté náklady prodeje. Jelikož sklizená produkce je obchodovatelnou komoditou, není u produkce povolena žádná výjimka spojená se „spolehlivostí ocenění“.
- Změny v reálné hodnotě biologických aktiv během období jsou vykazovány v hospodářském výsledku.
- Výjimky při používání metody ocenění biologických aktiv reálnou hodnotou: situace, kdy v době zachycení v účetní závěrce neexistuje aktivní trh a k dispozici není ani jiná spolehlivá metoda ocenění - v takových případech je u konkrétních biologických aktiv použita metoda pořizovacích nákladů. Biologická aktiva by měla být oceněna pořizovací cenou sníženou o oprávky a kumulované ztráty ze snížení hodnoty.
- Smluvní tržní ceny platné na aktivním trhu obecně představují nejlepší určení reálné hodnoty biologického aktiva nebo zemědělského výrobku. Jestliže aktivní trh neexistuje, standard IAS 41 poskytuje návod k volbě jiného postupu oceňování.
- Oceňování reálnou hodnotou končí v okamžiku sklizně. Po sklizni je použit standard IAS 2 - Zásoby.

Interpretace Žádné.

Porovnání s ČÚL Problematika zemědělství není v ČÚL specificky řešena.

IFRIC 12 – Koncesní smlouvy na poskytování služeb

Poznámka: tato interpretace vychází z více standardů a pro svoji složitost a významnost je popsána zvlášť.

Datum účinnosti Účetní období začínající dnem 1. ledna 2008 nebo později.

Cíl Interpretace pojednává o účetních postupech soukromých provozovatelů, kteří poskytují aktiva a služby v oblasti veřejné infrastruktury. Interpretace se nezabývá účtováním na straně vlády (poskytovatele).

Shrnutí U všech smluv, které spadají do rozsahu této interpretace (obvláště u těch, u nichž nejsou aktiva v oblasti veřejné infrastruktury kontrolována provozovatelem), nejsou tato aktiva vykázána jako pozemky, budovy a zařízení provozovatele. Spíše, v závislosti na podmínkách smlouvy, provozovatel uzná:

- finanční aktivum – pokud má provozovatel bezvýhradné smluvní právo obdržet hotovost nebo jiné finanční aktivum v průběhu doby platnosti smlouvy, nebo
- nehmotné aktivum – pokud budoucí peněžní toky provozovatele nejsou předem dané, např. když se budou lišit podle využívání aktiva veřejné infrastruktury, nebo
- finanční aktivum i nehmotné aktivum v případě, že obrat provozovatele vzniká částečně z finančního aktiva a částečně z nehmotného aktiva.

Internetové adresy

Deloitte Touche Tohmatsu

www.deloitte.com

www.iasplus.com

Rada IASB

www.iasb.org

Další orgány odpovědné za sestavování standardů

Australská Rada pro účetní standardy	www.aasb.com.au
Kanadská Rada pro účetní standardy	www.acsbcanada.org
Čínský výbor pro účetní standardy	www.casc.gov.cn/internet/internet/en.html
France Conseil National de la Comptabilité	www.minefi.gouv.fr/directions_services/CNCompta/
Německá Rada pro účetní standardy	www.drsc.de
Japonská Rada pro účetní standardy	www.asb.or.jp/index_e.html
Korejský výbor pro účetní standardy	www.kasb.or.kr/enghome.nsf
Novozélandská Rada pro standardy účetního výkaznictví	www.icanz.co.nz
Britská Rada pro účetní standardy (ASB)	www.asb.org.uk
Rada Spojených států amerických pro účetní standardy (FASB)	www.fasb.org

Mezinárodní Rada pro auditorské standardy

www.ifac.org/iaasb

Mezinárodní federace účetních

www.ifac.org

Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry

www.iosco.org

Na našich internetových stránkách www.iasplus.com jsou uvedena spojení na téměř 200 internetových prezentací souvisejících s účetnictvím.

Informace o společnosti Deloitte Touche Tohmatsu

Název Deloitte odkazuje na zahraniční společnost Deloitte Touche Tohmatsu, Swiss Verein, její členské firmy a jejich dceřiné a přidružené podniky. Deloitte Touche Tohmatsu je organizací sdružující členské firmy, jejichž posláním je poskytovat odborné služby a poradenství špičkové úrovně. Při poskytování služeb svým klientům se naše pobočky ve více než 140 zemích řídí jednotnou globální strategií. Jednotlivá pracoviště firmy využívají bohatých znalostí a zkušeností celkem 150 000 zaměstnanců při poskytování služeb ve čtyřech odborných oblastech - audit, daně, konzultace a finanční poradenství. Naše členské firmy spolupracují s polovinou předních světových společností, stejně jako s velkými národními podniky, veřejnými institucemi, významnými místními klienty a úspěšně se rozvíjejícími firmami. Výše zmíněné služby nejsou nabízeny společností Deloitte Touche Tohmatsu Verein. S ohledem na požadavky regulačních orgánů i z několika dalších důvodů neposkytují některé z členských firem služby ve všech čtyřech uvedených oblastech.

Jako Swiss Verein (sdružení) Deloitte Touche Tohmatsu ani žádná z jejích členských firem navzájem nenesou odpovědnost za jednání či opomenutí některé ze společností, jež do tohoto sdružení patří. Každá z členských firem je samostatným a nezávislým právním subjektem působícím pod názvem „Deloitte“, „Deloitte & Touche“, „Deloitte Touche Tohmatsu“ nebo pod jiným podobným jménem.

Vedoucí pracovníci celosvětového oddělení pro standardy IFRS

Celosvětové oddělení pro standardy IFRS

Ken Wild, vedoucí globálního oddělení

kwild@deloitte.co.uk

Pracoviště pro standardy IFRS

Severní a Jižní Amerika:

D. J. Gannon, Washington

iasplusamericas@deloitte.com

Asie a Tichomoří:

Bruce Porter, Melbourne

iasplus@deloitte.com.au

Stephen Taylor, Hong Kong

iasplus@deloitte.com.hk

Evropa a Afrika:

Graeme Berry, Johannesburg

iasplus@deloitte.co.za

Jan Peter Larsen, Kodaň

dk_iasplus@deloitte.dk

Veronica Poole, Londýn

iasplus@deloitte.co.uk

Laurence Rivat, Paříž

iasplus@deloitte.fr

Registrované sídlo a adresa kanceláře

Deloitte
Nile House
Karolinská 654/2
186 00 Praha 8
Telefon: +420 246 042 500
<http://www.deloitte.cz>

IFRS Service Line

Martin Tesař	mtesar@deloitteCE.com
Soňa Plachá	splacha@deloitteCE.com
Jitka Kadlecová	jkadlecova@deloitteCE.com

Tato publikace je k dispozici v elektronické podobě na internetových stránkách www.deloitte.com/cz. Obdobu této publikace v angličtině naleznete na internetových stránkách www.iasplus.com.

Tyto materiály a informace v nich obsažené předkládá společnost Deloitte Touche Tohmatsu a jejich účelem je informovat obecně o konkrétní záležitosti či záležitostech, nikoli o nich podat vyčerpávající rozbor.

Informace uvedené v těchto materiálech proto nepředstavují účetní, daňová, právní, investiční, poradenská ani jiná odborná doporučení či služby. Tyto informace by neměly být použity jako jediné východisko při přijímání rozhodnutí, která by mohla mít vliv na vás a vaše podnikání. Před přijetím takových rozhodnutí nebo opatření, která by mohla ovlivnit vaši osobní finanční situaci nebo podnikání, byste měli vyhledat radu kvalifikovaného poradce. Tyto materiály a informace v nich obsažené jsou předkládány tak, jak jsou, a společnost Deloitte Touche Tohmatsu neposkytuje ve spojitosti s nimi žádná výslovná ani předpokládaná prohlášení či záruky.

Aniž by tím bylo omezeno výše uvedené, společnost Deloitte Touche Tohmatsu nezaručuje, že materiály nebo informace v nich uváděné budou bezchybné nebo budou splňovat konkrétní kritéria kvality. Společnost Deloitte Touche Tohmatsu výslovně odmítá veškeré předpokládané záruky, včetně, mimo jiné, záruky obchodovatelnosti, nároku, způsobilosti pro určitý účel, neporušení pravidel, slučitelnosti, bezpečnosti a správnosti.

Použijete-li tyto materiály a informace v nich obsažené, činíte tak na vlastní riziko a zároveň přebíráte plnou odpovědnost za ztráty vyplývající z použití těchto materiálů a informací. Společnost Deloitte Touche Tohmatsu neodpovídá za žádné zvláštní, nepřímé, náhodně vzniklé nebo represivní škody či škody vzniklé v důsledku použití těchto materiálů nebo informací v nich obsažených ani za žádné jiné škody, k nimž dojde na základě smlouvy, zákona, občanskoprávního sporu (včetně, mimo jiné, zanedbání) nebo jiným způsobem ve spojitosti s použitím těchto materiálů a informací, které jsou v nich uvedeny.

I pokud není některá ze skutečností popsaných výše z nějakého důvodu vymahatelná, zůstává zbývající část omezení v platnosti.

Název Deloitte odkazuje na zahraniční společnost Deloitte Touche Tohmatsu, její členské firmy a jejich dceřiné a přidružené podniky. Sdružení Deloitte Touche Tohmatsu jakožto zahraniční společnost, ani žádná z jeho členských firem navzájem nenesou odpovědnost za jednání či opomenutí některé ze společností, jež do tohoto sdružení patří. Každá z členských firem je samostatným a nezávislým právním subjektem působícím pod názvem „Deloitte“, „Deloitte & Touche“, „Deloitte Touche Tohmatsu“ nebo pod jiným podobným jménem. Zmíněné služby jsou poskytovány členskými firmami a jejich dceřinými a přidruženými společnostmi, nikoli sdružením Deloitte Touche Tohmatsu.

Deloitte
Nile House
Karolinská 654/2
186 00 Praha 8 - Karlín
Česká republika
Tel.: +420 246 042 500
Fax: +420 246 042 555